

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 174

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 16. jūnijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV <i>Paziņojumi</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2012/C 174/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 165, 9.6.2012.	1
Vispārējā tiesa		
2012/C 174/02	Tiesnešu darbība palātās	2
V <i>Atzinumi</i>		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2012/C 174/03	Lieta C-125/09: Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīvas 2002/21/EK un 2002/20/EK — Šķērsošanas tiesības — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	4

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2012/C 174/04	Lieta C-337/10: Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (<i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main</i> (Sociālā politika — Direktīva 2003/88/EK — Nodarbinātības nosacījumi — Darba laika organizēšana — Tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu — Finansiāla atlīdzība slimības gadījumā — Ierēdņi (ugunsdzēsēji))	4
2012/C 174/05	Lieta C-406/10: Tiesas (virspalāta) 2012. gada 2. maija spriedums (<i>High Court of Justice (Chancery Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>SAS Institute Inc./World Programming Ltd</i> (Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — 1. panta 2. punkts un 5. panta 3. punkts — Aizsardzības apjoms — Tiesa izstrāde vai izstrāde, izmantojot citu procesu — Ar autortiesībām aizsargāta datorprogramma — Funkciju pārņemšana citā programmā, nepieklūstot pirmās programmas pirmkodam — Pirmās datorprogrammas objektkoda dekompilācija — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — 2. panta a) punkts — Datorprogrammas lietošanas rokasgrāmata — Reprodukcēšana citā datorprogrammā — Autortiesību pārkāpums — Nosacījums — Lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme)	5
2012/C 174/06	Lieta C-419/10: Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern</i> (Direktīva 2006/126/EK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Dalībvalsts atteikums atzīt personai, kuras vadītāja apliecība ir atņemta tās teritorijā, citas dalībvalsts izdotu vadītāja apliecību)	6
2012/C 174/07	Lieta C-456/10: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado</i> (Preču brīva aprīte — LESD 34. un 37. pants — Valsts tiesiskais regulējums par aizliegumu tabakas mazumtirgotājiem importēt tabakas izstrādājumus — Noteikums par tabakas izstrādājumu realizācijas monopola pastāvēšanu un darbību — Pasākums ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums — Patērētāju tiesību aizsardzība)	6
2012/C 174/08	Lieta C-472/10: Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Pest Megyei Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt</i> (Direktīva 93/13/EEK — 3. panta 1. un 3. punkts — 6. un 7. pants — Ar patērētājiem noslēgti līgumi — Negodīgi noteikumi — Pārdevēja vai piegādātāja vienpusēji veikti līguma noteikumu grozījumi — Populārprasība izbeigt darbību, ko patērētāju vārdā cēlusi valsts tiesību aktos pilnvarota organizācija — Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšana — Tiesiskās sekas)	7
2012/C 174/09	Lieta C-508/10: Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/109/EK — To trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Pieteikums pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai — Pastāvīgā iedzīvotāja statusu kādā pirmā dalībvalstī jau ieguvuša trešās valsts pilsoņa vai viņa ģimenes locekļa iesniegts pieteikums uzturēšanās atļaujas saņemšanai otrā dalībvalstī — Kompetento iestāžu prasītās nodevas apmērs — Nesamērīgums — Šķērslis uzturēšanās tiesību izmantošanai)	7
2012/C 174/10	Lieta C-510/10: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau</i> (Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts — Tiesības uz darbu izziņošanu — Izņēmums no reproducēšanas tiesībām — Īslaicīgai izmantošanai paredzēti darbu ieraksti, kurus raidorganizācijas veic saviem raidījumiem, izmantojot savus līdzekļus — Ieraksti, kas ir veikti ar trešās personas līdzekļiem — Raidorganizācijas pienākums atlīdzināt trešās personas darbības vai bezdarbības izraisītās visas kaitējumu radošās sekas)	8

2012/C 174/11	Lieta C-520/10: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (<i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i>) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i> (Nodokļi — Sestā PVN direktīva — 2. pants — Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību — Telekomunikāciju pakalpojumi — Telefona priekšapmaksas kartes, kurās ir starptautisku telefona sakaru veikšanai nepieciešamā informācija — Tirdzniecība, izmantojot izplatītāju tīklu) 9	9
2012/C 174/12	Lieta C-571/10: Tiesas (virspalāta) 2012. gada 24. aprīļa spriedums (<i>Tribunale di Bolzano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano</i> (Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants — Direktīva 2003/109/EK — Tādu trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi sociālā nodrošinājuma, sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības ziņā — Atkāpe no vienlīdzīgas attieksmes principa attiecībā uz pasākumiem sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības jomā — “Pamata pabalstu” izslēgšana no šīs atkāpes piemērošanas — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts mājokļa pabalsts mazturīgajiem īrniekiem — Trešo valstu pilsoņiem paredzēto līdzekļu summa, kas noteikta, izmantojot atšķirīgu vidējo svērtu lielumu — Mājokļa pabalsta pieteikuma noraidīšana, tāpēc ka ir beigušies trešo valstu pilsoņiem paredzētie līdzekļi) 9	9
2012/C 174/13	Apvienotās lietas no C-578/10 līdz C-580/10: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten</i> (C-578/10), <i>P. Mook</i> (C-579/10), <i>G. Frank</i> (C-580/10) (EKL 18. un 56. pants — Mehāniskie transportlīdzekļi — Tāda lietošanā nodota privātā mehāniskā transportlīdzekļa izmantošana dalībvalstī, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī — Šī transportlīdzekļa aplikšana ar nodokli pirmajā dalībvalstī, uzsākot tā lietošanu valsts ceļu satiksmē) 10	10
2012/C 174/14	Lieta C-620/10: Tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (<i>Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati</i> (Dublinas sistēma — Regula (EK) Nr. 343/2003 — Par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra — Trešās valsts valstspiederīgie, kam ir “atbildīgās dalībvalsts” izdota derīga vīza šīs regulas izpratnē — Patvēruma pieteikums, kas ir iesniegts citā dalībvalstī, nevis saskaņā ar šo regulu atbildīgajā dalībvalstī — Uzturēšanās atļaujas pieteikums dalībvalstī, kas nav atbildīgā dalībvalsts, pēc kura patvēruma pieteikums tiek atsaukts — Atsaukums, pirms atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi uzņemšanai — Atsaukums, ar kuru tiek izbeigtas Regula Nr. 343/2003 paredzētās procedūras) 11	11
2012/C 174/15	Apvienotās lietas C-621/10 un C-129/11: Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Administrativen sad — Varna</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “ <i>Balkan and Sea Properties</i> ” <i>ADSITS</i> (C-621/10), <i>Provađinvest OOD</i> (C-129/11)/ <i>Direktor na Direktsia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> (PVN — Direktīva 2006/112/EK — 73. pants un 80. panta 1. punkts — Nekustamā īpašuma pārdošana starp saistītām sabiedrībām — Darījuma vērtība — Valsts tiesību akti, kuros attiecībā uz darījumiem starp saistītām personām ir paredzēts, ka PVN aprēķina bāze ir darījuma tirgus vērtība) 11	11
2012/C 174/16	Lieta C-24/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija (Apelācija — ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Spānijas Karalistes veiktie izdevumi — Atbalsts par olīveļļas ražošanu) 12	12

2012/C 174/17	Lieta C-225/11: Tiesas (astotā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (<i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i>) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Able UK Ltd</i> (PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 151. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Novocojušu ASV Jūras kara flotes kuģu izjaukšanas darbības dalībvalsts teritorijā) 13	13
2012/C 174/18	Lieta C-289/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — <i>Legris Industries SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Mātesabiedrība un meitassabiedrība — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā) 13	13
2012/C 174/19	Lieta C-290/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — <i>Comap SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Pārkāpuma ilgums — “Turpinātības” jēdziens) 13	13
2012/C 174/20	Lieta C-83/12 PPU: Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 10. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret <i>Minh Khoa Vo</i> (Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (EK) Nr. 810/2009 — Kopienas Vīzu kodekss — 21. un 34. pants — Valsts tiesību akti — Trešo valstu pilsoņu nelikumīga ievēšana dalībvalsts teritorijā — Krāpnieciskā ceļā iegūtas vīzas — Kriminālsods personai, kas veic ārvalstnieku nelikumīgu pārvietošanu pāri robežai) 14	14
2012/C 174/21	Lieta C-119/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. martā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Josef Probst/mr.nexnet GmbH</i> 14	14
2012/C 174/22	Lieta C-125/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada</i> (Spānija) — <i>Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. u.c.</i> 15	15
2012/C 174/23	Lieta C-129/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza <i>Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt</i> (Vācija) — <i>Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg</i> 15	15
2012/C 174/24	Lieta C-139/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 19. martā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña</i> 16	16
2012/C 174/25	Lieta C-151/12: Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste 16	16
2012/C 174/26	Lieta C-152/12: Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika ... 17	17
2012/C 174/27	Lieta C-154/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. martā iesniedza <i>Tribunal de première instance de Bruxelles</i> (Beļģija) — <i>Isera&Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)</i> 18	18
2012/C 174/28	Lieta C-158/12: Prasība, kas celta 2012. gada 30. martā — Eiropas Komisija/Īrija 18	18
2012/C 174/29	Lieta C-170/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 11. aprīlī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) — <i>Peter Pinckney/KDG mediatech AG</i> 19	19

2012/C 174/30	Lieta C-171/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 1. februāra spriedumu lietā T-291/09 <i>Carrols Corp./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Giulio Gambettola</i> 2012. gada 11. aprīlī iesniedza <i>Carrols Corp.</i>	19
2012/C 174/31	Lieta C-181/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert</i>	20
Vispārējā tiesa		
2012/C 174/32	Lieta T-270/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 3. maija spriedums — <i>Conceria Kara/ITSB — Dima</i> (“KARRA”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “KARRA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un Kopienas grafiskas preču zīmes “Kara” — Sabiedrības nosaukums <i>Conceria Kara Srl</i> un komercnosaukums <i>Kara</i> — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts — Parīzes konvencijas 8. pants — Ļaunticība)	21
2012/C 174/33	Lieta T-435/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. maija spriedums — <i>Universal Display/ITSB</i> (“UniversalPHOLED”) (Kopienas preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopieni — Vārdiskas Kopienas preču zīmes “UniversalPHOLED” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	21
2012/C 174/34	Lieta T-40/07 P-REV un T-62/07 P-REV: Vispārējās tiesas 2012. gada 16. aprīļa rīkojums — <i>de Brito Sequeira Carvalho/Komisija</i> (Tiesvedība — Pieteikums par pārskatīšanu — Jauns fakts — Neesamība — Nepieņemamība)	21
2012/C 174/35	Lieta T-76/07, T-362/07 un T-409/08: Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa rīkojums — <i>El Fatmi/Padome</i> (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojošie pasākumi, kas pieņemti terorisma apkarošanas nolūkā — Attiecīgo personu saraksta atsaukšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	22
2012/C 174/36	Lieta T-374/07: Vispārējās tiesas 2012. gada 20. aprīļa rīkojums — <i>Pachtitis/Komisija</i> (Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Lūguma saņemt pielaišanas testu jautājumu un atbilžu kopiju noraidījums — Vispārējās tiesas kompetences neesamība — Lietas nodošana Civildienesta tiesai)	22
2012/C 174/37	Lieta T-517/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa rīkojums — <i>Alstom/Komisija</i> (Konkurence — Jaudas transformatoru tirgus — Komisijas grāmatveža vēstule — Atteikums akceptēt naudas soda samaksas vietā provizoriski iesniegtu bankas garantiju — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	23
2012/C 174/38	Lieta T-341/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 16. aprīļa rīkojums — <i>F9 Diddeléng u.c./Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Tiesvedības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi neuzsākšana — Apstrīdētā akta neesamība — Nepieņemamība)	23
2012/C 174/39	Lieta T-572/11 R II: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. aprīļa rīkojums — <i>Hassan/Padome</i> (Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Naudas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Jauns pieteikums — Jauni fakti — Neesamība — Nepieņemamība)	23

2012/C 174/40	Lieta T-163/12 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. aprīļa rīkojums — <i>Ternavsky</i> /Padome (Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Baltkrieviju — Naudas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība) 24
2012/C 174/41	Lieta T-135/12: Prasība, kas celta 2012. gada 2. martā — Francija/Komisija 24
2012/C 174/42	Lieta T-175/12: Prasība, kas celta 2012. gada 12. aprīlī — <i>Deutsche Börse</i> /Komisija 25
2012/C 174/43	Lieta T-176/12: Prasība, kas celta 2012. gada 16. aprīlī — <i>Bank Tejarat</i> /Padome 25
2012/C 174/44	Lieta T-177/12: Prasība, kas celta 2012. gada 20. aprīlī — <i>Spraylat</i> /ECHA 26
2012/C 174/45	Lieta T-178/12: Prasība, kas celta 2012. gada 17. aprīlī — <i>Khwanda</i> /Padome 27
2012/C 174/46	Lieta T-181/12: Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — <i>Bateni</i> /Padome 28
2012/C 174/47	Lieta T-182/12: Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — <i>HTTS</i> /Padome 29
2012/C 174/48	Lieta T-185/12: Prasība, kas celta 2012. gada 23. aprīlī — <i>HUK-Coburg</i> /Komisija 29

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2012/C 174/49	Lieta F-126/11: Prasība, kas celta 2011. gada 28. novembrī — ZZ/Komisija 31
2012/C 174/50	Lieta F-28/12: Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — ZZ/Komisija 31

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2012/C 174/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 165, 9.6.2012.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 157, 2.6.2012.

OV C 151, 26.5.2012.

OV C 138, 12.5.2012.

OV C 133, 5.5.2012.

OV C 126, 28.4.2012.

OV C 118, 21.4.2012.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Tiesnešu darbība palātās

(2012/C 174/02)

Pēc tiesneses E. Cremona aiziešanas Vispārējās tiesas plēnuma konference 2012. gada 16. maijā nolēma grozīt plēnuma konferences 2010. gada 20. septembra⁽¹⁾, 2010. gada 26. oktobra⁽²⁾, 2010. gada 29. novembra⁽³⁾, 2011. gada 20. septembra⁽⁴⁾ un 2011. gada 25. novembra⁽⁵⁾ lēmumus par tiesnešu darbību palātās.

Uz laiku no 2012. gada 16. maija līdz dienai, kad amatā stāsies tiesnesis no Itālijas vai Maltas, tiesnešu darbība palātās ir šāda:

I palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs J. Azizi, tiesnese I. Labucka, tiesnesis S. Frimodt Nielsen, tiesnesis D. Gratsias un tiesnese M. Kancheva.

1. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

J. Azizi, palātas priekšsēdētājs;
S. Frimodt Nielsen, tiesnesis;
M. Kancheva, tiesnese.

II palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs N. J. Forwood, tiesnesis F. Dehousse, tiesnese I. Wiszniewska-Białecka, tiesnesis M. Prek un tiesnesis J. Schwarcz.

2. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

N. J. Forwood, palātas priekšsēdētājs;
F. Dehousse, tiesnesis;
J. Schwarcz, tiesnesis.

III palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs O. Czúcz, tiesnese I. Labucka, tiesnesis S. Frimodt Nielsen, tiesnesis D. Gratsias un tiesnese M. Kancheva.

3. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

O. Czúcz, palātas priekšsēdētājs;
I. Labucka, tiesnese;
D. Gratsias, tiesnesis.

IV palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētāja I. Pelikánová, tiesnesis V. Vadapalas, tiesnese K. Jürimäe, tiesnesis K. O'Higgins un tiesnesis M. van der Woude.

4. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

I. Pelikánová, palātas priekšsēdētāja;
K. Jürimäe, tiesnese;
M. van der Woude, tiesnesis.

⁽¹⁾ OV C 288, 23.10.2010., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 317, 20.11.2010., 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 346, 18.12.2010., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 305, 15.10.2011., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 370, 17.12.2011., 5. lpp.

V palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs *S. Papasavvas*, tiesnesis *V. Vadapalas*, tiesnese *K. Jūrimāe*, tiesnesis *K. O'Higins* un tiesnesis *M. van der Woude*.

5. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

S. Papasavvas, palātas priekšsēdētājs;
V. Vadapalas, tiesnesis;
K. O'Higins, tiesnesis.

VI palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs *H. Kanninen*, tiesnese *M. E. Martins Ribeiro*, tiesnesis *N. Wahl*, tiesnesis *S. Soldevila Fragoso* un tiesnesis *A. Popescu*.

6. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

H. Kanninen, palātas priekšsēdētājs;
N. Wahl, tiesnesis;
S. Soldevila Fragoso, tiesnesis.

VII palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs *A. Dittrich*, tiesnesis *F. Dehousse*, tiesnese *I. Wiszniewska-Białecka*, tiesnesis *M. Prek* un tiesnesis *J. Schwarcz*.

7. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

A. Dittrich, palātas priekšsēdētājs;
I. Wiszniewska-Białecka, tiesnese;
M. Prek, tiesnesis.

VIII palāta paplašinātā sastāvā, kurā ir pieci tiesneši:

Palātas priekšsēdētājs *L. Truchot*, tiesnese *M. E. Martins Ribeiro*, tiesnesis *N. Wahl*, tiesnesis *S. Soldevila Fragoso* un tiesnesis *A. Popescu*.

8. palāta, kurā ir trīs tiesneši:

L. Truchot, palātas priekšsēdētājs;
M. E. Martins Ribeiro, tiesnese;
A. Popescu, tiesnesis.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-125/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīvas 2002/21/EK un 2002/20/EK — Šķērsošanas tiesības — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2012/C 174/03)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Zavvos, A. Nijenhuis un H. Krämer)

Atbildētāja: Kipras Republika (pārstāvji — K. Lykourgos un A. Pantazi-Lamprou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.) 11. panta 1. punkta pārkāpums — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļaušanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.) 4. panta 1. punkta pārkāpums — Tiesību un atļaujas uzstādīt iekārtas virs un zem valsts vai privātā īpašumā esošas teritorijas piešķiršana uzņēmumam, kuram ir atļauts apkalpot elektronisko komunikāciju tīklus

Rezolutīvā daļa:

1) nenodrošinot šķērsošanas tiesību piešķiršanu virs un zem valsts īpašumā esošā teritorijā, balstoties uz pārskatāmām procedūrām, kas piemērotas bez diskriminācijas un nekavējoties, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 11. panta 1. punktam un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļau-

šanas direktīva) 4. panta 1. punktam, Kipras Republika nav izpildījusi šajās direktīvās paredzētos pienākumus;

2) Kipras Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Lieta C-337/10) ⁽¹⁾

(Sociālā politika — Direktīva 2003/88/EK — Nodarbinātības nosacījumi — Darba laika organizēšana — Tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu — Finansiāla atlīdzība slimības gadījumā — Ierēdņi (ugunsdzēsēji))

(2012/C 174/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Georg Neidel

Atbildētāja: Stadt Frankfurt am Main

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.) 7. panta interpretācija — Tiesības uz finansiālu kompensāciju par apmaksāto ikgadējo atvaļinājumu, kas nav izmantots darba nespējas vairāku gadu garumā pirms aiziešanas pensijā dēļ — Direktīvas 2003/88/EK piemērošanas joma attiecībā uz personām — Ierēdņi (ugunsdzēsēji)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams ierēdnim, kas pilda ugunsdzēsēja pienākumus parastos apstākļos;
- 2) Direktīvas 2003/88 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ierēdnim ir tiesības brīdī, kad viņš aiziet pensijā, saņemt finansiālu atlīdzību par apmaksātu ikgadējo četru nedēļu atvaļinājumu, ko viņš nav izmantojis tādēļ, ka viņš neveica savu darbu slimības dēļ;
- 3) Direktīvas 2003/88 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts tiesību normas, kurās ierēdnim ir piešķirtas papildu tiesības uz apmaksātu atvaļinājumu, kas tiek pievienotas tiesībām uz minimālo apmaksātu ikgadējo četru nedēļu atvaļinājumu, bet neparedzot finansiālas atlīdzības samaksu, ja ierēdnis, kas aiziet pensijā, nav varējis izmantot savas papildu tiesības tādēļ, ka viņš nevarēja veikt savu darbu slimības dēļ;
- 4) Direktīvas 2003/88 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā ierēdnim, kas aiziet pensijā, tiesības uzkrāt atlīdzības par apmaksāto ikgadējo atvaļinājumu, kas nav izmantots darbnespējas dēļ, tiek ierobežotas, nosakot deviņu mēnešu laikposmu, kuram beidzoties izbeidzas tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu.

(¹) OV C 301, 06.11.2010.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 2. maija spriedums (High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SAS Institute Inc./World Programming Ltd

(Lieta C-406/10) (¹)

(Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — 1. panta 2. punkts un 5. panta 3. punkts — Aizsardzības apjoms — Tieša izstrāde vai izstrāde, izmantojot citu procesu — Ar autortiesībām aizsargāta datorprogramma — Funkciju pārņemšana citā programmā, nepieklūstot pirmās programmas pirmkodam — Pirmās datorprogrammas objektkoda dekompilācija — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — 2. panta a) punkts — Datorprogrammas lietošanas rokasgrāmata — Reproducēšana citā datorprogrammā — Autortiesību pārkāpums — Nosacījums — Lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme)

(2012/C 174/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SAS Institute Inc.

Atbildētāja: World Programming Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Justice (Chancery Division) — Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 2. panta 1. punkta un 5. panta 3. punkta interpretācija — Aizsardzības apjoms — Tādas datorprogrammas tieša izstrāde vai izstrāde, izmantojot citu procesu, piemēram, objektkoda dekompilāciju, kurā ir pārņemtas funkcijas, ko nodrošina cita datorprogramma, kura jau ir aizsargāta ar autortiesībām, ja nav piekļuves pēdējās minētās pirmkodam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka nedz datorprogrammas funkcionalitāte, nedz programmēšanas valoda un datu datņu formāts, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai lietotu dažas tās funkcijas, nav šīs programmas izpausmes forma, un šajā ziņā nav aizsargāti ar datorprogrammu autortiesībām šīs direktīvas izpratnē;
- 2) Direktīvas 91/250 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka persona, kas saņēmusi licencētu datorprogrammas eksemplāru, bez autortiesību īpašnieka atļaujas drīkst novērot, pētīt vai testēt šīs programmas darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir jebkāda minētās programmas elementa pamatā, ja šī persona veic darbības, kuras ir aptvertas ar šo licenci, kā arī ielādēšanas un darbināšanas darbības, kas vajadzīgas datorprogrammas izmantošanai, ar nosacījumu, ka šī persona nepārkāpj autortiesību uz šo programmu īpašnieka ekskluzīvās tiesības;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka datorprogrammā vai šīs programmas lietošanas rokasgrāmatā ir reproducēti daži kādas citas ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā aprakstīti elementi, var tikt uzskatīts par autortiesību uz šo pēdējo minēto rokasgrāmatu pārkāpumu, ja — un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai — šis reproducējums ir ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme.

(¹) OV C 346, 18.12.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Lieta C-419/10) ⁽¹⁾

(Direktīva 2006/126/EK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Dalībvalsts atteikums atzīt personai, kuras vadītāja apliecība ir atņemta tās teritorijā, citas dalībvalsts izdotu vadītāja apliecību)

(2012/C 174/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Wolfgang Hofmann

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2008/126/EK par vadītāju apliecībām (OV L 403, 18. lpp.) 2. panta 1. punkta un 11. panta 4. punkta otrā teikuma interpretācija — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Dalībvalsts atteikšanās atzīt tādas vadītāja apliecības derīgumu, ko personai, kuras vadītāja apliecība tās teritorijā ir tikusi atņemta, ir izsniegusi cita dalībvalsts

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 2. panta 1. punkts un 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij atteikties pēc aizlieguma lūgt izsniegt jaunu vadītāja apliecību laikposma, kas noteikts citas dalībvalsts izsniegtas vadītāja apliecības turētājam, beigām un tātad pat tad, ja pastāvīgās dzīvesvietas tajā nosacījums ir ievērots, atzīt šīs vadītāja apliecības spēkā esamību, ja minētajam turētājam pirmās dalībvalsts teritorijā ir piemērota iepriekšējo transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

⁽¹⁾ OV C 301, 06.11.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado

(Lieta C-456/10) ⁽¹⁾

(Preču brīva aprīte — LESD 34. un 37. pants — Valsts tiesiskais regulējums par aizliegumu tabakas mazumtirgotājiem importēt tabakas izstrādājumus — Noteikums par tabakas izstrādājumu realizācijas monopola pastāvēšanu un darbību — Pasākums ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums — Patērētāju tiesību aizsardzība)

(2012/C 174/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Atbildētāja: Administración del Estado

Piedaloties: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU un Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — LESD 34. panta interpretācija — Spānijas tabakas tirdzniecības monopols — Mazumtirgotājiem noteikts tabakas importēšanas aizliegums, kas paredzēts vairumtirgotāju labā — Samērīgums

Rezolutīvā daļa:

LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīdētā, ar kuru tabakas izstrādājumu un pastmarku tirdzniecības vietu īpašniekiem ir aizliegts nodarboties ar tabakas izstrādājumu importēšanu no citām dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OV C 328, 04.12.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (Pest Megyei Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt

(Lieta C-472/10) ⁽¹⁾

(Direktīva 93/13/EEK — 3. panta 1. un 3. punkts — 6. un 7. pants — Ar patērētājiem noslēgti līgumi — Negodīgi noteikumi — Pārdevēja vai piegādātāja vienpusēji veikti līguma noteikumu grozījumi — Populārprasība izbeigt darbību, ko patērētāju vārdā cēlusi valsts tiesību aktos pilnvarota organizācija — Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšana — Tiesiskās sekas)

(2012/C 174/08)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Pest Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Atbildētājs: Invitel Távközlési Zrt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pest Megyei Bíróság — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 3. panta 1. punkta kopā ar pielikuma 1. punkta j) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu, kā arī 6. panta 1. punkta interpretācija — Noteikums, ar kuru pārdevējam vai piegādātājam ir atļauts vienpusēji, bez pamatotiem iemesliem un skaidri neapņēmis cenas grozīšanas veidu, grozīt līguma noteikumus — Noteikuma negodīgums — Juridiskas sekas, kas izriet no negodīga noteikuma konstatēšanas, pamatojoties uz populārsūdību

Rezolutīvā daļa:

1) valsts tiesai, kura pieņem nolēmumu tiesvedībā par populārprasību izbeigt darbību, ko patērētāju vārdā cēlusi valsts tiesību aktos pilnvarota organizācija, ņemot vērā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. un 3. punktu, ir jānovērtē tāda noteikuma negodīgais raksturs, kurš ietverts patērētāju līgumu vispārējos noteikumos un ar kuru pārdevējs vai piegādātājs paredz vienpusēji mainīt izmaksas, kas saistītas ar sniedzamo pakalpojumu, skaidri neapņēmis minēto izmaksu noteikšanas veidu, kā arī nesniedzot pamatotu šo izmaiņu iemeslu. Šajā novērtējumā minētajai tiesai ir īpaši jāpārbauda, vai, ievērojot visus noteikumus patērētāju līgumu vispārējos noteikumos, kuros ietilpst apstrīdētais noteikums, kā arī valsts tiesību aktus, kuros ir paredzētas tiesības un pienā-

kumi, kas varētu papildināt tos, kuri ir paredzēti apstrīdētajos vispārējos noteikumos, ar sniedzamo pakalpojumu saistīto izmaksu izmaiņu iemesli vai veids ir konkretizēti skaidri un saprotami un vai patērētājiem vajadzības gadījumā ir tiesības līgumu izbeigt;

2) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts, lasot to kopā ar šīs direktīvas 7. panta 1. un 2. punktu, ir interpretējams tādejādi, ka tas

— pieļauj, ka atzinums par to, ka patērētāju līgumu vispārējos noteikumos ietverts negodīgs noteikums nav spēkā, kas izdarīts, pamatojoties uz minētās direktīvas 7. pantā paredzēto populārprasību izbeigt darbību, ko pret pārdevēju vai piegādātāju patērētāju interesēs ir cēlusi valsts tiesību aktos pilnvarota organizācija, saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem rada sekas attiecībā uz visiem patērētājiem, kas ar attiecīgo pārdevēju vai piegādātāju ir noslēguši līgumu, kuram ir piemērojami tie paši vispārējie noteikumi, ieskaitot patērētājus, kas nav bijuši tiesvedības par prasību izbeigt darbību dalībnieki;

— ja vispārējos noteikumos iekļauta noteikuma negodīgais raksturs ir konstatēts tādā tiesvedībā, valsts tiesām ir pienākums arī nākotnē pēc savas iniciatīvas no tā izdarīt visus valsts tiesībās paredzētos secinājumus, lai minētais noteikums nebūtu saistošs patērētājiem, kuri ar attiecīgo pārdevēju vai piegādātāju ir noslēguši līgumu, kuram ir piemērojami tie paši vispārējie noteikumi.

⁽¹⁾ OV C 346, 18.12.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-508/10) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/109/EK — To trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Pieteikums pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai — Pastāvīgā iedzīvotāja statusu kādā pirmā dalībvalstī jau ieguvuša trešās valsts pilsoņa vai viņa ģimenes locekļa iesniegts pieteikums uzturēšanās atļaujas saņemšanai otrā dalībvalstī — Kompetento iestāžu prasītās nodevas apmērs — Nesamērīgums — Šķērslis uzturēšanās tiesību izmantošanai)

(2012/C 174/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un R. Troosters)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. M. Wissels un J. Langer)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāve — T. Papadopoulou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.), pārkāpums — Pieteikums pastāvīgā iedzīvotāja statusam — Nodeva — Pārāk lielas un netaisnīgas summas — Līdzeklis, lai kavētu uzturēšanās tiesību izmantošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) trešo valstu pilsoņiem, kas lūdz piešķirt pastāvīgā iedzīvotāja statusu Nīderlandē, un personām, kas pēc šā statusa iegūšanas kādā citā dalībvalstī vēlas izmantot tiesības uzturēties Nīderlandes Karalistē, kā arī viņu ģimenes locekļiem, kas lūdz atļauju viņus pavadīt vai viņiem pievienoties, piemērojot pārmērīgi lielu un nesamērīgu valsts nodevu, kas iespējami varētu radīt šķērslī Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvā 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, piešķirto tiesību izmantošanai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 30, 29.01.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau

(Lieta C-510/10) (¹)

(Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts — Tiesības uz darbu izziņošanu — Iznēmums no reproducēšanas tiesībām — Īslaicīgai izmantošanai paredzēti darbu ieraksti, kurus raidorganizācijas veic saviem raidījumiem, izmantojot savus līdzekļus — Ieraksti, kas ir veikti ar trešās personas līdzekļiem — Raidorganizācijas pienākums atlīdzināt trešās personas darbības vai bezdarbības izraisītās visas kaitējumu radošās sekas)

(2012/C 174/10)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: DR, TV2 Danmark A/S

Atbildētāja: NCB — Nordisk Copyright Bureau

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Østre Landsret* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 5. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretācija — Nosačījumi, lai izmantotu izņēmumu no reproducēšanas tiesībām — Darbu ieraksti īslaicīgai izmantošanai, ko saviem raidījumiem izdara raidorganizācijas, izmantojot savus līdzekļus — Raidorganizācija, kas ārējām un neatkarīgām televīzijas producēšanas sabiedrībām ir pasūtījusi ierakstus, lai tos pārraidītu savos raidījumos

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 2. punkta d) apakšpunktā norādītais izteikums "izmantojot savus līdzekļus" ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi Savienības tiesību kontekstā;
- 2) Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar tās preambulas 41. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar raidorganizācijas pašas līdzekļiem tiek saprasti ikvienas trešās personas līdzekļi, kura rīkojas raidorganizācijas vārdā, vai raidorganizācijai par šo rīcību uzņemties atbildību;
- 3) lai noteiktu, vai ierakstam, ko raidorganizācija ir veikusi saviem raidījumiem, izmantojot trešās personas līdzekļus, ir piemērojams Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētais izņēmums attiecībā uz īslaicīgai izmantošanai paredzētiem ierakstiem, iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, šī persona var tikt uzskatīta par tādu, kas ir konkrēti rīkojusies raidorganizācijas "vārdā", vai vismaz raidorganizācijai "uzņemties atbildību". Saistībā ar šo pēdējo minēto apstākli ir būtiski, lai attiecībā pret trešajām personām, tostarp autoriem, kuriem ar viņu darbu prettiesisku ierakstīšanu var tikt nodarīts kaitējums, raidorganizācijai būtu pienākums atlīdzināt trešās personas, tādās kā ārēja un juridiski neatkarīga televīzijas procentu sabiedrība, ar attiecīgo ierakstīšanu saistītās darbības un bezdarbības visas kaitējumu radošās sekas, it kā šo darbību būtu veikusi un bezdarbību būtu pieļāvusi pati raidorganizācija.

(¹) OV C 346, 18.12.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Lieta C-520/10) ⁽¹⁾

(Nodokļi — Sestā PVN direktīva — 2. pants — Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību — Telekomunikāciju pakalpojumi — Telefona priekšapmaksas kartes, kurās ir starptautisku telefona sakaru veikšanai nepieciešamā informācija — Tirdzniecība, izmantojot izplatītāju tīklu)

(2012/C 174/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lebara Ltd

Atbildētāja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 2. panta 1. punkta interpretācija — Telefona kartes, kuras citā dalībvalstī dzīvojošam izplatītājam ir pārdevis dalībvalstī dzīvojošs nodokļa maksātājs un kuras šis izplatītājs ir pārdevis tālāk personām, kuras tās lieto, lai veiktu telefona zvanus — No vairākiem elementiem sastāvošs darījums — Kārtība, kādā uzliek pievienotās vērtības nodokli

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 7. oktobra Direktīvu 2003/92/EK, 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka telefona sakaru operators, kurš piedāvā telekomunikāciju pakalpojumus, ko veido tādu telefona karšu, kuras ietver visu nepieciešamo informāciju starptautiskiem telefona sakariem, izmantojot infrastruktūru, ko darījis pieejamu minētais operators, pārdošana izplatītājiem, kuras izplatītājs pārdod tālāk savā vārdā un savā labā, galalietotājiem vai nu tieši, vai ar citu tādu nodokļa maksātāju kā vairumtirgotāju un mazumtirgotāju starpniecību, izplatītājam sniedz telekomunikāciju pakalpojumus par atlīdzību. Tomēr minētais operators nenodrošina otru pakalpojumu

sniegšanu par atlīdzību galalietotājam, kad tas pēc telefona kartes iegādāšanās izmanto savas tiesības zvanīt, lietojot informāciju, kas atrodas uz šīs kartes.

⁽¹⁾ OV C 30, 29.01.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 24. aprīļa spriedums (Tribunale di Bolzano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Lieta C-571/10) ⁽¹⁾

(Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants — Direktīva 2003/109/EK — Tādu trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi sociālā nodrošinājuma, sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības ziņā — Atkāpe no vienlīdzīgas attieksmes principa attiecībā uz pasākumiem sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības jomā — “Pamata pabalstu” izslēgšana no šīs atkāpes piemērošanas — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts mājokļa pabalsts mazturīgajiem īrniekiem — Trešo valstu pilsoņiem paredzēto līdzekļu summa, kas noteikta, izmantojot atšķirīgu vidējo svērtu lielumu — Mājokļa pabalsta pieteikuma noraidīšana, tāpēc ka ir beigušies trešo valstu pilsoņiem paredzētie līdzekļi)

(2012/C 174/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bolzano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Servet Kamberaj

Atbildētājas: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

Piedaloties: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale di Bolzano — Lingvistisko minoritāšu aizsardzība — Provincas tiesiskais regulējums, ar kuru īsteno valsts konstitucionālās sistēmas pamatprincipu par lingvistisko minoritāšu aizsardzību — Sociālā politika — Atšķirīgu koeficientu piemērošana, nosakot naudas summu, kas ir paredzēta Savienības pilsoņiem izmaksājamam

mājokļa pabalstam un trešo valstu pilsoņiem izmaksājamam mājokļa pabalstam — Atšķirīgi izvēles kritēriji, kurus piemēro mājokļa pabalstu piešķiršanai Savienības pilsoņiem un trešo valstu pilsoņiem — Saderība ar LES 2. un 6. pantu un Pamatiesību hartas 21. un 34. pantu — Saderība ar LESD 18., 45. un 49. pantu — Saderība ar Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV L 180, 22. lpp.), un Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/109/EK, par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.) — Savienības tiesību normu tieša piemērojamība — Saderība ar ECTK 14. pantu un ECTK 12. protokola 1. pantu — ECTK tieša piemērojamība saskaņā ar LES 6. pantu — Piemērojamās sankcijas Direktīvas 2000/43/EK 15. panta izpratnē

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Apvienotās lietas no C-578/10 līdz C-580/10) ⁽¹⁾

(EKL 18. un 56. pants — Mehāniskie transportlīdzekļi — Tāda lietošanā nodota privātā mehāniskā transportlīdzekļa izmantošana dalībvalstī, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī — Šī transportlīdzekļa aplikšana ar nodokli pirmajā dalībvalstī, uzsākot tā lietošanu valsts ceļu satiksmē)

(2012/C 174/13)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Tribunale di Bolzano* lietā C-571/10 uzdotais pirmais un ceturtais līdz septītais jautājums ir nepieņemami;
- 2) LES 6. panta 3. punktā veiktā atsauce uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, gadījumā, ja pastāv pretruna starp valsts tiesību normu un šo konvenciju, neuzliek valsts tiesai pienākumu tieši piemērot minētās konvencijas tiesību normas, atstājot nepiemērotu ar to nesaderīgo valsts tiesību normu;
- 3) Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts vai reģionālais tiesiskais regulējums kā pamatlietā apstrīdētais, kurā attiecībā uz mājokļa pabalstu pret tādu trešās valsts pilsoni, kam saskaņā ar šīs direktīvas tiesību normām ir piešķirts pastāvīgā iedzīvotāja statuss, ir paredzēta atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar tajā pašā provincē vai reģionā dzīvojošiem pilsoņiem šim pabalstam paredzēto līdzekļu sadalē, ja šis atbalsts ietilpst vienā no trim šajā tiesību normā paredzētajām kategorijām un nav piemērojams šī paša panta 4. punkts.

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāji: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Priekšmets

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — EKL 18. panta (tagad — LESD 21. pants) interpretācija — Valsts regulējums, atbilstoši kuram, uzsākot transportlīdzekļa izmantošanu valsts autoceļu tīklā, piemēro reģistrācijas nodokli — Attiecīgajā dalībvalstī rezidējošas personas, kas ir aizņēmusies citā dalībvalstī reģistrētu transportlīdzekli no tajā rezidējošas personas, lai to īsā laikposmā privātām vajadzībām izmantotu pirmajā dalībvalstī, aplikšana ar nodokli

Rezolutīvā daļa:

EKL 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts rezidentiem, kuri ir aizņēmušies citā dalībvalstī reģistrētu transportlīdzekli no šīs citas dalībvalsts rezidenta, uzsākot šī transportlīdzekļa izmantošanu valsts autoceļu tīklā, pilnā apmērā ir jāsamaksā nodoklis, kas parasti ir maksājams, reģistrējot transportlīdzekli pirmajā dalībvalstī, neņemot vērā šī transportlīdzekļa izmantošanas attiecīgās valsts autoceļu tīklā ilgumu un nepastāvot attiecīgās personas tiesībām saņemt atbrīvojumu no šī nodokļa vai tā atmaksu, ja šo transportlīdzekli nav nedz paredzēts pastāvīgi lietot galvenokārt šīs pirmās dalībvalsts teritorijā, nedz arī tas faktiski jau šādi tiek izmantots.

⁽¹⁾ OV C 46, 12.02.2011.

⁽¹⁾ OV C 72, 05.03.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums (Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Migrationsverket/Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Lieta C-620/10) ⁽¹⁾

(Dublinas sistēma — Regula (EK) Nr. 343/2003 — Par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūra — Trešās valsts valstspiederīgie, kam ir “atbildīgās dalībvalsts” izdota derīga vīza šīs regulas izpratnē — Patvēruma pieteikums, kas ir iesniegts citā dalībvalstī, nevis saskaņā ar šo regulu atbildīgajā dalībvalstī — Uzturēšanās atļaujas pieteikums dalībvalstī, kas nav atbildīgā dalībvalsts, pēc kura patvēruma pieteikums tiek atsaukts — Atsaukums, pirms atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi uzņemšanai — Atsaukums, ar kuru tiek izbeigtas Regula Nr. 343/2003 paredzētās procedūras)

(2012/C 174/14)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Migrationsverket

Atbildētāji: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati un Valdrin Kastrati

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Padomes 2003. gada 18. februāra Regulas (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.), 4. panta 5. punkta otrās daļas, 5. panta 2. punkta, kā arī 16. panta 3. un 4. punkta interpretācija — Regulas piemērošanas nosacījumi patvēruma pieteikuma atsaukšanas gadījumā — Trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu atsaukšana dalībvalstī A tāda procesa laikā, kurā tiek noteikta dalībvalsts, kas saskaņā ar regulu ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu, pēc tam, kad dalībvalsts B ir piekritusi uzņemties atbildību par pieteikuma iesniedzējiem — Dalībvalsts A kompetentās iestādes lēmums noraidīt patvēruma pieteikumus un ierosināt procedūru par pieteikumu iesniedzēju nosūtīšanu uz dalībvalsti B, neraugoties uz faktu, ka dalībvalstī A iesniegtie patvēruma pieteikumi ir tikuši atsaukti

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, ir jāinterpretē tādejādi, ka šīs regulas 2. panta c) punktā minētā patvēruma pieteikuma atsaukšana, kas notiek, pirms par šī pieteikuma izskatīšanu atbildīgā dalībvalsts ir piekritusi

patvēruma meklētāja uzņemšanai, nozīmē, ka šī regula vairs nav piemērojama. Šādā gadījumā dalībvalstij, kuras teritorijā ir ticis iesniegts pieteikums, ir jāpieņem vajadzīgie lēmumi, kas izriet no šādas atsaukšanas, un it īpaši jāpārtrauc pieteikuma izskatīšana, izdarot par to ierakstu patvēruma meklētāja lietā.

⁽¹⁾ OV C 72, 05.03.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (Administrativen sad — Varna (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “Balkan and Sea Properties” ADSITS (C-621/10), Proadinvest OOD (C-129/11)/ Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Apvienotās lietas C-621/10 un C-129/11) ⁽¹⁾

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — 73. pants un 80. panta 1. punkts — Nekustamā īpašuma pārdošana starp saistītām sabiedrībām — Darījuma vērtība — Valsts tiesību akti, kuros attiecībā uz darījumiem starp saistītām personām ir paredzēts, ka PVN aprēķina bāze ir darījuma tirgus vērtība)

(2012/C 174/15)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad — Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ADSITS “Balkan and Sea Properties” ADSITS (C-621/10), Proadinvest OOD (C-129/11)

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu — Administrativen sad — Varna (Bulgārija) — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 80. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Saistītas sabiedrības, kas noslēgušas nekustamo

īpašumu pirkuma līgumu — Valsts tiesību akti, kuros attiecībā uz darījumiem starp saistītām personām ir paredzēts, ka PVN aprēķina bāze ir darījuma tirgus vērtība — Tirgus vērtības noteikšanas metodes — Tiesību atskaitīt PVN izslēgšana, ja nodoklis nav aprēķināts atbilstoši likumam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 80. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izsmēloši izklāstīti piemērošanas nosacījumi un ka līdz ar to valsts tiesību aktos, pamatojoties uz šo tiesību normu, nevar tikt paredzēts, ka nodokļa bāze ir darījuma parastā vērtība citos gadījumos nekā tie, kuri uzskaitīti minētajā tiesību normā, it īpaši, ja — tas jāpārbauda valsts tiesai — nodokļu maksātājam ir tiesības pilnībā atskaitīt pievienotās vērtības nodokli;
- 2) tādos apstākļos kā pamata tiesvedībā Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkts piešķir sabiedrībām tiesības tieši atsaukties uz šo pantu, lai iebilstu pret to, ka tiek piemērotas valsts tiesību normas, kas neatbilst minētajai tiesību normai. Tā kā nav iespējams interpretēt valsts tiesību aktus tā, ka tie atbilst minētajam 80. panta 1. punktam, iesniedzējtiesai ir jāatstāj nepiemērotas visas šo tiesību aktu tiesību normas, kas neatbilst minētajam pantam.

(¹) OV C 72, 05.03.2011.
OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta C-24/11 P) (¹)

(Apelācija — ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Spānijas Karalistes veiktie izdevumi — Atbalsts par olīveļļas ražošanu)

(2012/C 174/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez, agent)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvis — F. Jimeno Fernández)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas 2010. gada 12. novembra spriedumu lietā T-113/08 Spānija/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmumu 2008/68/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV 2008, L 18, 12. lpp.), tiktāl, ciktāl tas attiecas uz noteiktiem izdevumiem, ko Spānijas Karaliste veikusi olīveļļas un laukaugu nozarēs

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 12. novembra spriedumu lietā T-113/08 Spānija/Komisija, ciktāl, kvalificējot Komisijas 2002. gada 11. jūlija vēstuli AGR 16844 kā paziņojumu Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regulas (EK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, ar grozījumiem, kas paredzēti Komisijas 1999. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 2245/1999, 8. panta 1. punkta izpratnē, tā ir izmantojusi šīs vēstules paziņošanas datums kā references elementu, lai aprēķinātu 24 mēnešu termiņu, kurš paredzēts Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, ar grozījumiem, kas paredzēti Padomes 1995. gada 22. maija Regulā (EK) Nr. 1287/95, 5. panta 2. punkta c) apakšpunkta piektajā daļā un Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 7. panta 4. punkta piektajā daļā, attiecībā uz finanšu korekciju, kas veikta Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmumā 2008/68/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, olīveļļas nozarē tādēļ, ka Spānijas iestādes nav pietiekami īstenojušas Olīveļļas aģentūras ieteikumus pēc pārbaudēm, kas veiktas spiestuvēs;
- 2) atcelt Lēmumu 2008/68, ciktāl ar to no Kopienas finansējuma izslēdz izdevumus, ko Spānijas Karaliste veikusi olīveļļas nozarē 24 mēnešu periodā pirms Komisijas 2004. gada 24. novembra vēstules paziņošanas, ar kuru sasaukta 2004. gada 21. decembra divpusējā sanāksme, ciktāl uz šiem izdevumiem attiecas korekcija, kas piemērota tādēļ, ka Spānijas iestādes nebija pietiekami īstenojušas Olīveļļas aģentūras ieteikumus pēc pārbaudēm spiestuvēs;
- 3) Spānijas Karaliste un Eiropas Komisija pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan pirmajā instancē, gan saistībā ar šo apelāciju.

(¹) OV C 95, 26.03.2011.

Tiesas (astotā palāta) 2012. gada 26. aprīļa spriedums (*Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Able UK Ltd*

(Lieta C-225/11) ⁽¹⁾

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 151. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Novecojušu ASV Jūras kara flotes kuģu izjaukšanas darbības dalībvalsts teritorijā)

(2012/C 174/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Atbildētāja: *Able UK Ltd*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 151. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Atbrīvojumi no nodokļa attiecībā uz atsevišķiem eksportam pielīdzinātiem darījumiem — Novecojušu ASV Jūras kara flotes kuģu izjaukšana dalībvalsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 151. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšana, kāda ir aplūkota pamatlietā un kas tiek veikta Ziemeļatlantijas līguma dalībvalstī, kuras pamatā ir citas šī līguma valsts jūras kara flotes novecojušu kuģu izjaukšana, saskaņā ar šo tiesību normu ir atbrīvota no pievienotās vērtības nodokļa tikai tad, ja:

— šo pakalpojumu sniegšanu veic šīs citas valsts bruņoto spēku vajadzībām, kas piedalās kopējā aizsardzības pasākumā, vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, un ja

— šo pakalpojumu sniedz minētajai bruņoto spēku vienībai, kas ir izvietota vai īslaicīgi uzturas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai civilajam personālam, kas to pavada.

⁽¹⁾ OV C 211, 16.07.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — *Legris Industries SA/Eiropas Komisija*

(Lieta C-289/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Mātesabiedrība un meitassabiedrība — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā)

(2012/C 174/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Legris Industries SA* (pārstāvji — A. Wachsmann un S. Thibault-Liger, avocates)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvis — C. Giolito)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-376/06 *Legris Industries/Komisija*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F-1/38.121 — Fitingi) — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Tiesību uz neatkarīgu un objektīvu tiesu pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Vienlīdzīgas attieksmes, personiskas atbildības un sodu individualitātes principa pārkāpums — Pierādījumu sagrozīšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Legris Industries SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 252, 27.08.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 3. maija spriedums — *Comap SA/Eiropas Komisija*

(Lieta C-290/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Pārkāpuma ilgums — "Turpinātības" jēdziens)

(2012/C 174/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Comap SA* (pārstāvji — A. Wachsmann un S. De Guigné, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvis — C. Giolito)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-377/06 *Comap*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu Nr. C(2006) 4180, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-1/38.121 — *Fitingi* [Savienotājelementi]) — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Tiesību uz neatkarīgu un objektīvu tiesu pārkāpums — Krimināltiesībās atzītā šauras interpretācijas principa pārkāpums — “Publiskas norobežošanās” jēdziens — Pierādījumu sagrozīšana — Pamatojuma trūkums

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Comap SA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 252, 27.08.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 10. aprīļa spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret *Minh Khoa Vo*

(Lieta C-83/12 PPU) (¹)

(Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (EK) Nr. 810/2009 — Kopienas Vīzu kodekss — 21. un 34. pants — Valsts tiesību akti — Trešo valstu pilsoņu nelikumīga ievēšana dalībvalsts teritorijā — Krāpnieciskā ceļā iegūtas vīzas — Kriminālsods personai, kas veic ārvalstnieku nelikumīgu pārvietošanu pāri robežai)

(2012/C 174/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieks pamata procesā

Minh Khoa Vo

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu, (OV L 243, 1. lpp.) 21. un 34. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, kas paredz kriminālatbildību personai, kura nelikumīgi ievē ārvalstniekus dalībvalsts teritorijā — Sankciju piemērojamība gadījumos, kad ārvalstniekiem ir citas dalībvalsts kompetentajā iestādē krāpnieciskā ceļā iegūta vīza, taču, piemērojot minēto regulu, tā vēl nav anulēta

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (“Vīzu kodekss”), 21. un 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā no valsts tiesību aktu piemērošanas izrietoša kriminālatbildība par atbalstu nelegālajai imigrācijai gadījumos, kad nelikumīgi ievestajām personām, trešo valstu valstspiederīgajiem, ir vīza, ko tās ir ieguvušas krāpnieciskā ceļā, ļaunprātīgi maldinot izsniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes par savas ceļošanas patieso mērķi, un ja šī vīza vispirmis nav tikusi anulēta

(¹) OV C 126, 28.04.2012.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. martā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — *Josef Probst*/*mr.nexnet GmbH*

(Lieta C-119/12)

(2012/C 174/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Josef Probst*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *mr.nexnet GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK (¹) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē 6. panta 2. un 5. punkts atļauj, ka informāciju par datu plūsmu pakalpojumu sniedzējs pārraida par komunikāciju pakalpojumiem radušos parādu prasījumu cesionāram, ja nesamaksāto parādu iekasēšanas nolūkā prasījumu cedēšana ir veikta, pamatojoties ne tikai uz attiecīgajā laikā spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā paredzētajām vispārējām saistībām attiecībā uz telekomunikāciju noslēpumu un datu aizsardzību, bet arī uz šādiem līguma noteikumiem:

pakalpojumu sniedzējs un cesionārs apņemas tikai savas sadarbības ietvaros un vienīgi šā līguma mērķim un tajā attiecīgi noteiktajā veidā apstrādāt un izmantot aizsargātos datus;

tiklīdz šā mērķa izpildes nolūkā zināt aizsargātos datus vairs nav nepieciešams, visi saistībā ar šo esošie aizsargātie dati ir neatgūstami jādēš vai jānodod atpakaļ;

katrai līgumslēdzējai pusei ir tiesības pārbaudīt, ka otra puse šīs vienošanās izpratnē ievēro datu aizsardzību un datu drošību;

nodotos konfidencialos dokumentus un informāciju drīkst darīt pieejamu tikai tādiem darbiniekiem, kuriem tā ir nepieciešama šā līguma izpildei;

līgumslēdzējas puses uzliek par pienākumu šiem darbiniekiem saskaņā ar šo vienošanos ievērot konfidencialitāti;

pēc pieprasījuma, taču vēlākais beidzot līgumslēdzēju pušu sadarbību, visa saistībā ar šo esošā konfidencialā informācija ir neatgūstami jādzēš vai attiecīgi jānodod atpakaļ otrai līgumslēdzējai pusei?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Spānija) — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. u.c.

(Lieta C-125/12)

(2012/C 174/22)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil No. 1 de Granada

Lietas dalībnieki pamata procesā

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., un Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (¹) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka "1. Dalībvalstis var noteikt, ka turpmāk norādītajos darījumos persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, ir preču vai pakalpojumu saņēmējs, kas ir nodokļa maksātājs: [...] g) tāda nekustamā īpašuma piegāde [nodošana], kas [ko parādnieks pārdod] tiesas [piespīstā] izsolē", gadījumā, kad tiesas process par izlīgumu ar kreditoriem ir uzsākts, pamatojoties uz minētā parādnieka maksātspējas procesa pietiekumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz [īpašuma] nodošanu, kas ir pamatota tikai ar pašu procesa likviditātes raksturu vai likviditātes posmu, kurš procesā ir sasniegts, un tādējādi šāda nekustamā īpašuma atsavināšanai ir jānotiek uzņēmuma mantas pilnīgas likvidācijas rezultātā, vai arī, ņemot vērā, ka maksātspējas process tostarp var beigties ar maksātspējīgā uzņēmuma likvidāciju, vai tas attiecas uz jebkāda veida nekustamā īpašuma nodošanu, kuru par maksātspējīgu pasludinātais parādnieks ir veicis maksātspējas procesa ietvaros?

2) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "obligāts likvidācijas process", uz kuru tajā ir atsauce, ietver kopēju obligātu maksātspējas procesu, kura ietvaros ir notikusi brīvprātīga kāda vai kādu no uzņēmuma īpašumiem atsavināšana, kas nav saistīta ar nevienu no uzņēmuma aktīvu piespīdu likvidācijas posmiem un ir notikusi tikai piemērotības dēļ, vai, gluži pretēji, tā attiecas tikai uz piespīdu izpildes procesu, kura mērķis ir likvidēt tiesas noteiktā parādnieka aktīvus?

3) Šajā pēdējā gadījumā, ja Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199. panta 1. punkta g) apakšpunkts attiecas tikai uz piespīdu izpildi, kuras mērķis ir likvidēt tiesas noteiktā parādnieka mantu, vai norādīto jēdzienu var interpretēt tādējādi, ka no tā ir izslēgta PVN maksātāja maiņa visos gadījumos, kad par maksātspējīgu pasludinātais parādnieks ir nodevis nekustamo īpašumu, jo šāda nodošana ir piemērota un atbilstoša maksātspējas procesa interesēm, un nodošana nav saistīta ar nekāda veida tā aktīvu pilnīgu likvidāciju, tā rezultātā nav piemērojams valsts tiesību akts, ar kuru Direktīvas 2006/2012 199. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas joma ir paplašināta uz gadījumiem, kuriem šī tiesību norma nebija paredzēta?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. martā iesniedza Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Vācija) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Lieta C-129/12)

(2012/C 174/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Magdeburg

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmumu C(1998) 1712 (¹) Vācijas likumdevējam ir piešķirta izpildes rīcības brīvība, izstrādājot Likuma par ieguldījumu dotācijām (Investitionszulagengesetz jeb InvZulG 1996) 2. panta otrā teikuma 4. punktu 1998. gada 19. decembra Likuma par atbrīvojumu no nodokļiem (Steuerentlastungsgesetz 1999) redakcijā, saskaņā ar kuru šāda rīcības brīvība attiektos uz shēmu, kas ir labvēlīga

attiecīgajiem ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem saistošais lēmums par ieguldījumiem ir ticis pieņemts pirms Komisijas lēmuma izpildes termiņa beigām vai pirms plānoto pasākumu publicēšanas Federālajā Nodokļu Vēstnesī (*Bundessteuerblatt*), bet ieguldījuma līdzekļi, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa notiek pēc tam?

(¹) Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmums 1999/183/EK par valsts atbalstu Vācijas lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ko Vācija var piešķirt, pamatojoties uz esošajām reģionālā atbalsta shēmām (OV L 60, 61. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 19. martā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña

(Lieta C-139/12)

(2012/C 174/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Atbildētāja: Generalidad de Cataluña

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes [1977. gada] 17. maija Direktīva 77/388/EEK (¹) (šobrīd — [2006. gada] 28. novembra Direktīva 2006/1[1]2/EK) 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktā liek piemērot pievienotās vērtības nodokli bez atbrīvojuma nodokļa maksātāju akciju pārdošanas darījumiem, kas ietver kontroles iegūšanu pār nekustamajiem īpašumiem, neskatoties uz izņēmumu, kas noteikts vērtspapīriem, kuru turētājs nodrošina *de jure* vai *de facto* īpašuma tiesības vai valdījuma tiesības uz nekustamo īpašumu vai tā daļu?
- 2) Vai Padomes [1977. gada] 17. maija Direktīva 77/388/EEK ļauj pastāvēt tādām normām kā Spānijas likuma Nr. 24/1988 par vērtspapīriem 108. pants, kas kapitāldaļu vairākuma iegādi sabiedrībā, kuras aktīvi pamatā ir ieguldīti nekustamajā īpašumā, apliek ar netiešu nodokli, kas nav PVN un ko sauc par īpašuma atsavināšanas un dokumentāri apliecinātu tiesisko aktu nodokli, nepievēršot uzmanību tam, ka darījuma dalībnieki, iespējams, ir uzņēmumi, tomēr neizslēdzot to, ka, ja nekustamais īpašums būtu ticis atsavināts tieši, neizmantojot akcijas vai daļas, darījums tiktu aplūkts ar PVN?

- 3) Vai ir saderīga ar EKL [43]. pantā (šobrīd LESD 49. pants) nodrošināto uzņēmējdarbības brīvību un ar EKL 56. pantā (šobrīd LESD 63. pants) regulēto kapitāla brīvu apriti tāda valsts norma, kāds ir Spānijas 1988. gada 28. jūlija Vērtspapīru likuma 108. pants, atbilstoši redakcijai saskaņā ar likuma Nr. 18/1991 12. grozījumu, kas apliek ar nodokli kapitāldaļu vairākuma iegādi sabiedrībā, kuras aktīvi pamatā ir ieguldīti Spānijā esošos nekustamajos īpašumos, neļaujot pierādīt, ka sabiedrība, kuras kontrole tiek iegūta, veic ekonomisku darbību?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā — 9. nodaļa 1. sējums 23.-62. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-151/12)

(2012/C 174/25)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Valero Jordana un B. Simon)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka saistībā ar vienas kopienas teritorijā esošajiem upju baseiniem Spānijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK (¹), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 4. panta 8. punktā, 7. panta 2. punktā, 10. panta 1. un 2. punktā un V pielikuma 1.3. punktā un 1.4. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Spānijas Karalistes veiktā prasības pieteikuma prasījumu daļā minēto Direktīvas 2000/60/EK tiesību normu transponēšana ir nepareiza, jo Spānijas tiesību akti ir piemērojami vienīgi Spānijā esošajiem starpkopienas upju baseiniem. Tādējādi attiecīgo tiesību normu transponēšana Spānijas tiesību sistēmā nav veikta attiecībā uz vienas kopienas teritorijā esošajiem upju baseiniem (kuru ūdeņi plūst vienas autonomās kopienas ietvaros).

(¹) OV L 327, 1.lpp.

**Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — Eiropas Komisija/
Bulgārijas Republika**

(Lieta C-152/12)

(2012/C 174/26)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Vasileva un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Bulgārijas Republika nav ievērojusi tai Direktīvas 2001/14/EK⁽¹⁾ 7. panta 3. punktā un 8. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2012. gada 16. marta prasībā Eiropas Komisija (turpmāk tekstā — “Komisija”) lūdz atzīt, ka, atbilstoši Direktīvas 2001/14/EK 7. panta 3. punktā paredzētajam nebalstot Bulgārijas infrastruktūras pārvaldītāju maksas iekasēšanas sistēmu uz izmaksām, kas tieši radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus, Bulgārijas Republika nav izpildījusi tai Direktīvas 2001/14/EK 7. panta 3. punktā un 8. panta 1. punktā paredzētos pienākumus. Turklāt Bulgārija neesot paziņojusi, ka tā saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punktu ir uzlikusi maksājumu, pamatojoties uz sistēmu, kas paredz maksājumu pilnīgu segšanu. Tādēļ Bulgārijai katrā ziņā esot bijis jāizpilda minētajā pantā paredzētie nosacījumi.

Komisija pamatojas uz šādiem būtiskiem argumentiem:

1) Ar jēdzienu “izmaksas, kas tieši radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus”, esot jāsaprot robežizmaksas, kas tieši rodas, faktiski izmantojot dzelzceļa infrastruktūru, proti, “tiešās izmaksas”, kas rodas, konkrēti sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus. Tātad šīs izmaksas esot mainīgas un atkarīgas no tā, vai dzelzceļa infrastruktūra tiek vai netiek izmantota. Sekojot šādai domu gaitai, ar faktisku dzelzceļa infrastruktūras lietošanu nesaistītas izmaksas nevarot uzskatīt par tiešajām izmaksām, pat ja tās attiecas uz darbībām vai precēm, kas vajadzīgas, lai veicinātu vilcienu

satiksmi pa noteiktām līnijām. Šīs izmaksas esot fiksētās izmaksas tādā ziņā, ka tās rodas pat tad, ja dzelzceļa infrastruktūra netiek lietota.

2) Šādu interpretāciju pamatojot 7. panta 3. punkta teksts, kas attiecas uz izmaksām, “.. kas tieši radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus”. Fiksētas izmaksas, kas ir saistītas ar visu dzelzceļa infrastruktūru, nerodoties “tieši”, konkrēti sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus. Vārdu savienojums “tieši radušās” tātad attiecoties uz papildu izmaksām, kas rodas, īpaši sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus. Piedāvāto skaidrojumu pamatojot arī 7. panta 3. punkta sistēmiskā interpretācija. 7. pantā esot reglamentēti maksas iekasēšanas principi, bet 8. pantā — iespējamie izņēmumi no šiem principiem. 8. panta 1. punktā runa esot par to, lai “.. pilnībā segtu infrastruktūras pārvaldītājam radušās izmaksas”, kas nozīmējot, ka izmaksas, uz kurām attiecas 7. panta 3. punkts, esot nevis infrastruktūras pārvaldītāju galīgās izmaksas, bet gan tiešās izmaksas, kas radušās, konkrēti sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus, proti, par galīgajām izmaksām mazākas izmaksas. Šo interpretāciju pamatojot Direktīvas 2001/14/EK preambulas septītais apsvērums, kurā rosināta optimāla dzelzceļa infrastruktūras lietošana pēc iespējas vairākiem pārvaldājumu uzņēmumiem, kas paredz zemākas maksas.

3) Komisija uzskata, ka dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājiem infrastruktūra ir jānodod pārvaldītāju rīcībā, pašiem sedzot izmaksas, un ka dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumiem ir jāsamaksā maksa, kas atbilst tiešajām izmaksām. Tas izrietot arī no vajadzības panākt, lai dzelzceļa infrastruktūru lietotu pēc iespējas vairāk dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumu, un optimizēt tās lietošanu ar katra atsevišķa uzņēmuma palīdzību. Direktīvas 2001/14/EK 8. panta 1. punktu varot piemērot tikai tad, ja ir izpildīti šajā pantā minētie nosacījumi: visām tirgus daļām, par kurām infrastruktūras pārvaldītājs vēlas iekasēt uzcenojumu, tam vispirms ir jāpārbauda, vai tas spēj segt šādu uzcenojumu. Šī interpretācija izrietot no 8. panta 1. punkta pirmās daļas teksta, proti, no formulējuma “.. ja tirgus situācija to pieļauj.”, kā arī no 8. panta 1. punkta otrās daļas teksta, kurā paredzēts: “Maksas līmenis tomēr nedrīkst liegt lietot infrastruktūru tādām tirgus daļām, kas spēj segt vismaz tās izmaksas, kas tieši radušās dzelzceļa pakalpojumu sniegšanas dēļ [..], ko pieļauj tirgus situācija”.

4) Bulgārijas infrastruktūras pārvaldītāju 2005.–2008. gada izmaksu un ieņēmumu pilna analīze liecinot, ka 60 % līdz 70 % no Bulgārijā aprēķinātajām tiešajām ekspluatācijas izmaksām ir balstītas uz fiksētiem elementiem, it īpaši darba samaksu un sociālās apdrošināšanas maksājumiem. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka šīs izmaksas nav uzskatāmas par tiešajām izmaksām 7. panta 3. punkta izpratnē, jo tās nemaina vilcienu satiksmes pakalpojumu sniegšana. Tātad ieņēmumi no maksas par infrastruktūru esot daudz augstāki par kopējām tiešajām ekspluatācijas izmaksām. Līdz ar to Komisija secina, ka maksa Bulgārijā ir veidota, pamatojoties ne tikai uz izmaksām, kas tieši rodas, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus.

5) Pamatojoties uz saņemto informāciju, Komisija atzīst, ka metodēm, ko Bulgārija piemēro attiecībā uz maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu, nav skaidras saistības ar tiešo izmaksu jēdzienu Direktīvas 2001/14/EK 7. panta 3. punkta izpratnē.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju (OV L 75, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. martā iesniedza Tribunal de première instance de Bruxelles (Beļģija) — Isera&Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Lieta C-154/12)

(2012/C 174/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Isera&Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Atbildētājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Prejudiciālais jautājums

“Vai 16. pants Padomes 2006. gada 20. februāra Regulā (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (¹), šobrīd Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (²), 51. pants, nosakot cukura-cukurbiešu nozarei nodevu EUR 12 par tonnu kvotas cukura, nav spēkā:

— ciktāl likumdevēja izmantotais tiesiskais pamats šāda noteikuma ieviešanai ir bijušā EKL 37. panta 2. punkta trešā daļa, šobrīd LESD 43. panta 2. punkts;

— ciktāl likumdevējs, pamatojot nodevu kā pasākumu, kas paredzēts, lai finansētu “cukura TKO” izdevumus, lai gan faktiski tā finansē tiešo atbalstu un/vai ir paredzēta 2006. gada cukura reformas budžeta neitralitātes saglabāšanai, nenorāda skaidru un viennozīmīgu pamatojumu šādas nodevas ieviešanai, kā to prasa LESD 296. pants (bijušais EKL 253. pants);

— ciktāl cukurbiešu cukura ražošana ir vienīgā nozare, kurai ir uzlikta šāda nodeva, kas papildina vispārējo Eiropas Savienības budžetu, nodeva ir jāuzskata par diskriminējošu gan starp audzētājiem, kuri ir saglabājuši biešu audzēšanu, un tiem, kas ir izbeiguši biešu audzēšanu, gan starp cukurbiešu cukura ražotājiem un pārējo lauksaimniecības vai nelauksaimniecības nozari;

— ciktāl ir jāuzskata, ka ar nodevu pārkāpj samērīguma principu, jo tā nav ne piemērota, ne nepieciešama, lai finansētu “cukura” TKO izdevumus, ne arī samērīga salīdzinājumā ar faktiskajām izmaksām un perspektīvajām izmaksām “cukura” TKO?”

(¹) OV L 58, 1. lpp.

(²) OV L 299, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 30. martā — Eiropas Komisija/ Īrija

(Lieta C-158/12)

(2012/C 174/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Petrova, K. Mifsud-Bonnici)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neizsniedzot atļaujas saskaņā ar Direktīvas 2008/1/EK (¹) 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā nepārskatot un vajadzības gadījumā neatjauninot atļauju nosacījumus attiecībā uz 13 esošajām cūku audzēšanas iekārtām un putnu audzēšanas iekārtām Īrijā, un līdz ar to nenodrošinot, ka esošās iekārtas vēlākais no 2007. gada 30. oktobra darbosies saskaņā ar Direktīvas 2008/1/EK 3., 7., 9., 10., 13. pantu, 14. panta a) un b) punktu, kā arī 15. panta 2. punktu, Īrija nav izpildījusi IPNK direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar IPNK direktīvas 5. panta 1. punktu dalībvalstīm bija jānodrošina, ka to kompetentās iestādes ne vēlāk kā līdz 2007. gada 30. oktobrim izsniegs atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatīs un vajadzības gadījumā atjauninās esošo atļauju nosacījumus.

No pieejamās informācijas Komisija secina, ka Īrijā esošās cūku audzēšanas iekārtas un putnu audzēšanas iekārtas joprojām darbojas bez IPNK atļaujām, un līdz ar to Komisija secina, ka Īrija nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīva 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 11. aprīlī iesniedza Cour de cassation (Francija) — Peter Pinckney/KDG mediatech AG

(Lieta C-170/12)

(2012/C 174/29)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Peter Pinckney

Atbildētāja: KDG mediatech AG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (¹) 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja ar interneta vietnē tiešsaistē ievietotu saturu esot noticis autora mantisko tiesību aizskārumš,

— persona, kura savas tiesības uzskata par aizskartām, ir tiesīga ikvienas dalībvalsts, kuras teritorijā tiešsaistē ievietotais saturs ir vai bija pieejams, tiesās celt prasību sakarā ar atbildību, lai saņemtu atlīdzinājumu par to kaitējumu vien, kas nodarīts attiecīgo prasību izskatošās tiesas dalībvalsts teritorijā;

vai

— turklāt ir vajadzīgs, lai šis saturs būtu vai būtu bijis paredzēts šīs dalībvalsts teritorijā esošajai publikai, vai arī lai būtu uzskatāmi parādīts kāds cits piesaistes aspekts?

2) Vai uz 1. jautājumu atbildams tāpat, ja apgalvotais autora mantisko tiesību aizskārumš izriet nevis no dematerializēta satura ievietošanas tiešsaistē, bet gan, kā tas ir šajā gadījumā, no šo saturu reproducējoša materiālā nesēja piedāvāšanas tiešsaistē?

(¹) OV 2001, L 12, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 19. nod., 4. sēj., 42. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 1. februāra spriedumu lietā T-291/09 Carrols Corp./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Giulio Gambettola 2012. gada 11. aprīlī iesniedza Carrols Corp.

(Lieta C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Carrols Corp. (pārstāvis — I. Temiño Cenicerós, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Giulio Gambettola

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 1. februāra spriedumu lietā T-291/09;

— pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības, proti, Regulas Nr. 207/2009 (¹) 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu un judikatūru par tā interpretāciju.

Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot secinājusi, ka "saisītībā ar attiecīgo apzīmējumu identiskumu ir jānorāda, ka ar to nevar pierādīt personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, nepas-tāvot citiem atbilstošiem pierādījumiem".

Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumā lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp.) ir uzsvērts, ka "pieteikuma iesniedzēja ļaunprātības [ļaunticības] pastāvēšana [...] ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktoros" (sprieduma 37. punkts). Tomēr Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, jo tā katru faktu esot izvērtējusi individuāli un atsevišķi, atsakoties no visaptverošas pieejas un nepamatoti radot lielāku pierādīšanas pienākumu prasītājam, tādējādi pārkāpjot tā tiesības uz tiesību efektīvu aizsardzību tiesā.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 18. aprīlī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert

(Lieta C-181/12)

(2012/C 174/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Yvon Welte

Atbildētāja: Finanzamt Velbert

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu par mantojuma nodokļa ieturēšanu, kurā ir paredzēta ar nodokli neapliekama summa tikai EUR 2 000 apmērā, ja nerezidents mantošanas ceļā no nerezidenta iegūst zemesgabalu, kurš atrodas valsts teritorijā, tajā pat laikā paredzot ar nodokli neapliekamu summu EUR 500 000 apmērā, ja mantošanas ceļā iegūstot īpašumu, mantojuma atstājēja vai mantinieka dzīvesvieta mantojuma atklāšanās dienā ir bijusi attiecīgajā dalībvalstī?

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2012. gada 3. maija spriedums — *Conceria Kara/ITSB — Dima* (“KARRA”)

(Lieta T-270/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “KARRA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un Kopienas grafiskas preču zīmes “Kara” — Sabiedrības nosaukums Conceria Kara Srl un komercnosaukums Kara — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts — Parīzes konvencijas 8. pants — Ļaunticība)

(2012/C 174/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Conceria Kara Srl (Trezzaano sul Naviglio, Itālija) (pārstāvis — P. Picciolini, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Stambula, Turcija)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2010. gada 29. marta lēmumu lietā R 1172/2009-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Conceria Kara Srl un Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Conceria Kara Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 221, 14.08.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. maija spriedums — *Universal Display/ITSB* (“UniversalPHOLED”)

(Lieta T-435/11) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecinā uz Eiropas Kopienu — Vārdiskas Kopienas preču zīmes “UniversalPHOLED” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2012/C 174/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — A. Poulter un C. Lehr, solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 18. maija lēmumu lietā R 215/2011-2 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “UniversalPHOLED” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Universal Display Corp. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 298, 08.10.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 16. aprīļa rīkojums — *de Brito Sequeira Carvalho/Komisija*

(Lieta T-40/07 P-REV un T-62/07 P-REV) ⁽¹⁾

(Tiesvedība — Pieteikums par pārskatīšanu — Jauns fakts — Neesamība — Nepieņemamība)

(2012/C 174/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: José António de Brito Sequeira Carvalho (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — M. Boury, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un D. Martin)

Priekšmets

Prasība par Vispārējās tiesas 2009. gada 5. oktobra sprieduma apvienotajās lietās T-40/07 P un T-62/07 P De Brito Sequeira Carvalho/Komisija un Komisija/De Brito Sequeira Carvalho (Krājuma vēl nav publicēts) pārskatīšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pārskatīšanu noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 82, 14.04.2007.

**Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa rīkojums — El Fatmi/
Padome**

(Lieta T-76/07, T-362/07 un T-409/08) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojošie pasākumi, kas pieņemti terorisma apkarošanas nolūkā — Attiecīgo personu saraksta atsaukšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 174/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nouriddin El Fatmi (Vught, Nīderlande) [pārstāvji — G. Pulles un A.M. van Eik (lietas T-76/07, T-362/07 un T-409/08), J. Pauw (lietas T-76/07 un T-362/07) un M. Uiterwaal (T-76/07), advokāti]

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome [pārstāvji — sākotnēji G.-J. Van Hegelsom un E. Finnegan (T-76/07 un T-362/07), vēlāk B. Driessen un E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 un T-409/08)]

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Nīderlandes Karaliste [pārstāvji — sākotnēji C. Wissels, M. de Mol un Y. de Vries, kā arī M. de Grave (lieta T-76/07), vēlāk C. Wissels, M. Bulterman un J. Langer]; un Eiropas Komisija [pārstāvji — S. Boelaert un P. van Nuffel, kā arī sākotnēji J. Aquilina (lieta T-76/07)]

Priekšmets

Būtībā prasība atcelt Padomes 2006. gada 21. decembra Lēmumu 2006/1008/EK, ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 379, 123. lpp.), kuru vēlāk aizstāj ar Padomes 2007. gada 28. jūnija Lēmumu 2007/445/EK (OV L 169, 58. lpp.), 2007. gada 20. decembra Lēmumu 2007/868/EK (OV L 340, 100. lpp.), 2008. gada 15. jūlija Lēmumu 2008/583/EK (OV L 188, 21. lpp.), 2009. gada 26. janvāra Lēmumu 2009/62/EK (OV L 23, 25. lpp.), Padomes 2009. gada 15. jūnija Regulu (EK) Nr. 501/2009 (OV L 151, 14. lpp.), Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1285/2009 (OC L 346, 39. lpp.), 2010. gada 12. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 610/2010 (OV L 178, 1. lpp.), 2011. gada 31. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 83/2011 (OV L 28, 14. lpp.) un 2011. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 687/2011 (OV L 188, 2. lpp.) tiktāl, ciktāl prasītāja

uzvārds ir to personu, grupu un vienību sarakstā, kurām piemēro Padomes 2001. gada 27. decembra Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību par prasību;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija un Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

(¹) OV C 117, 26.05.2007.

**Vispārējās tiesas 2012. gada 20. aprīļa rīkojums —
Pachtitis/Komisija**

(Lieta T-374/07) (¹)

(Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Lūguma saņemt pielaišanas testu jautājumu un atbilžu kopiju noraidījums — Vispārējās tiesas kompetences neesamība — Lietas nodošana Civildienesta tiesai)

(2012/C 174/36)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dimitrios Pachtitis (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji — sākotnēji P. Giatagantzidis un V. Niagkou, vēlāk P. Giatagantzidis un S. Stavropoulou, pēc tam P. Giatagantzidis un K. Kyriazi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Curall un I. Chatzi-
giannis)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna un K. Boskovits), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Falk un S. Johannesson) un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) (pārstāvis — H. Hijmans)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2007. gada 27. jūnija lēmumu, ar kuru tiek noraidīts prasītāja lūgums saņemt piekļuvi jautājumiem, kas viņam tika uzdoti, piedaloties atklātā konkursa EPSO/AD/77/06 pārbaudījumos, un atbildēm, ko viņš sniedza uz šiem jautājumiem, un pareizo atbilžu uz minētajiem jautājumiem skalu, un, otrkārt, netieši pieņemto lēmumu noraidīt atkārtoto lūgumu par piekļuvi, ko prasītājs 2007. gada 10. jūlijā bija iesniedzis EPSO

Rezolutīvā daļa:

- 1) nodot lietu T-374/07 atpakaļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesai;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Vispārējās tiesas 2012. gada 24. aprīļa rīkojums — Alstom/ Komisija

(Lieta T-517/09) (¹)

(Konkurence — Jaudas transformatoru tirgus — Komisijas grāmatveža vēstule — Atteikums akceptēt naudas soda samaksas vietā provizoriski iesniegtu bankas garantiju — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 174/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alstom (Levallois-Perret, Francija) (pārstāvji — J. Derenne un A. Müller-Rappard, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Bouquet, N. von Lingen un K. Mojzesowicz)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra Lēmumu C(2009) 7601, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/39.129 — jaudas transformatori), ar kuru prasītājai uzlikts naudas sods, un, otrkārt, atcelt Komisijas grāmatveža 2009. gada 10. decembra vēstuli noraidīt priekšlikumu naudas soda samaksas vietā provizoriski iesniegt bankas garantiju

Rezolutīvā daļa:

1) izbeigt tiesvedību saistībā ar prasību atcelt Komisijas grāmatveža 2009. gada 10. decembra vēstuli noraidīt priekšlikumu naudas soda, kas uzlikts ar Komisijas 2009. gada 7. oktobra Lēmumu C(2009) 7601, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/39.129 — jaudas transformatori), samaksas vietā provizoriski iesniegt bankas garantiju;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 51, 27.02.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 16. aprīļa rīkojums — F9 Diddelēng u.c./Komisija

(Lieta T-341/10) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Tiesvedības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi neuzsākšana — Apstrīdētā akta neesamība — Nepieņemamība)

(2012/C 174/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: F91 Diddelēng (Dudelanža, Luksemburga); Julien Bonnetaud (Juca, Francija); Thomas Gruszczynski (Amnevila, Francija);

Rainer Hauck (Maksdorfa, Vācija); Stéphane Martine (Eša pie Alzettes, Luksemburga); Grégory Molnar (Mojevgranda, Francija); un Yann Thibout (Algranža, Francija) (pārstāvji — L. Misson, C. Delrée un G. Ernes, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Rozet un P. Van Nuffel)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondersanža, Luksemburga) (pārstāvji — sākotnēji K. Daly, solicitor, un D. Keane, SC, vēlāk K. Daly)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 3. jūnija lēmumu atstāt bez virzības sūdzību, ko prasītāji iesnieguši pret Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), lūdzot atcelt FLF reglamentus, kas pārkāpj EKL 39. un 81. pantu, kā arī prasība noteikt "jebkādas nepieciešamās sankcijas"

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) F91 Diddelēng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar un Yann Thibout sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas radušies Eiropas Komisijai;

3) Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 301, 06.11.2010.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. aprīļa rīkojums — Hassan/Padome

(Lieta T-572/11 R II)

(Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Naudas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Jauns pieteikums — Jauni fakti — Neesamība — Nepieņemamība)

(2012/C 174/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Samir Hassan (Damaska, Sīrija) (pārstāvji — É. Morgan de Riverly un E. Lagathu, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Kyriakopoulou un M. Vitsentatos)

Priekšmets

Prasība par pagaidu pasākumu noteikšanu, it īpaši pieteikums par ierobežojošo pasākumu, kurus Padome noteica pret Sīriju, piemērošanas apturēšanu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. aprīļa rīkojums — Ternavsky/Padome

(Lieta T-163/12 R)

(Pagaidu noregulējums — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Baltkrieviju — Naudas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)

(2012/C 174/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Anatoly Ternavsky (Maskava, Krievija) (pārstāvji — C. Rapin un E. Van den Haute, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Priekšmets

Prasība par Padomes 2012. gada 23. marta Īstenošanas lēmuma 2012/171/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2010/639/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Baltkrieviju (OV L 87, 95. lpp.), II pielikuma 2. punkta izpildes apturēšanu un Padomes 2012. gada 23. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 265/2012, ar ko īsteno 8.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 765/2006 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Baltkrieviju (OV L 87, 37. lpp.), II pielikuma 2. punkta izpildes apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Prasība, kas celta 2012. gada 2. martā — Francija/Komisija

(Lieta T-135/12)

(2012/C 174/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter un J. Rossi)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu C(2011) 9403, galīgā redakcija, ar kuru tiek atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu pie noteiktiem nosacījumiem atbalsts, kuru īstenojusi Francijas Republika par labu *France Télécom* un kas piešķirts *France Télécom* piesaistīto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reformai (valsts atbalsts Nr. 25/2008 (ex NN 23/2008)).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu, kam ir divas daļas, tiek apgalvots, kā ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo Komisija ir uzskatījusi, ka *France Télécom* piesaistīto valsts ierēdņu pensiju finansēšanas veida reforma ir valsts atbalsts. Prasītāja norāda, ka
  - Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka maksājuma, kas *France Télécom* ir jāmaksā valstij, samazinājums neatbrīvo *France Télécom* no strukturālā apgrūtinājuma, kas ir radies šim uzņēmumiem pēc 1990. gada likuma stāšanās spēkā, un ka ar pasākumu šim uzņēmumam tiek piešķirta priekšrocība;
  - pakārtoti, Komisija esot nepamatoti uzskatījusi, ka *France Télécom* ir saņēmusi priekšrocību no 1996. gada, neskatoties uz to, ka šis uzņēmums ir samaksājis vienreizēju ārkārtas iemaksu.
- 2) Ar otro pamatu tiek pakārtoti apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts, jo Komisija ir pakļāvusi attiecīgā pasākuma saderīgumu tam, ka tiek ievērots nosacījums, kas paredzēts apstrīdētā lēmuma 2. pantā. Šim otrajam pamatam ir divas daļas.
  - Ar pirmo daļu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo tā ir uzskatījusi, ka taisnīgas konkurences likme šajā lietā nav sasniegta, jo nav ņemti vērā netipiskie riski, aprēķinot maksājumu, kuru maksājusi *France Télécom* pēc 1996. gada likuma stāšanās spēkā.
  - Ar otro pamatu prasītāja pakārtoti apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo tā ir atteikusies izvērtēt taisnīgas konkurences likmes nepietiekamību saistībā ar to, ka *France Télécom* ir samaksājusi vienreizēju ārkārtas iemaksu, un jo tā ir secinājusi, ka šis uzņēmums tiks nostādīts pilnīgi vienlīdzīgā situācijā saistībā ar saviem konkurentiem vienīgi 2043. gadā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija esot atteikusies pieņemt 7 % likmi kā vienreizējās ārkārtas iemaksas aktualizācijas likmi.

Prasība, kas celta 2012. gada 12. aprīlī — Deutsche Börse/Komisija

(Lieta T-175/12)

(2012/C 174/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Börse AG (Frankfurte, Vācija) (pārstāvji — C. Zschocke, J. Beninca un T. Schwarze, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2012. gada 1. februāra Lēmumu COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext un

— piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pienācīgi novērtējusi horizontālos kompetences ierobežojumus, kas attiecas uz [lietas] dalībniekiem, apgalvojot, ka Komisijas apsvērumi par ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecību un tās apgalvojums, ka ierobežojumi, kurus dalībnieki, iespējams, piemēro viens otra tirdzniecības darījumu maksām, bija kļūdaini no tiesību piemērošanas un vērtējuma viedokļa. Turklāt Komisijas apgalvojums, ka dalībnieki izdara spiedienu viens uz otru ar konkurences jauninājumu jomā palīdzību, ir acīmredzami kļūdaini un tās veiktā tirdzniecības platformu konkurences analīze nebija balstīta uz pārliecinošiem un saskaņotiem pierādījumiem. Jo vairāk, Komisija nebija pienācīgi izskatījusi ar pieprasījumu saistītos ierobežojumus, jo tā neizanalizēja un neatzina dalībnieku patērētāju izšķirošo nozīmi, kuri bija vieni no galvenajiem ārpusbiržas atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecības dalībniekiem, un nebija veikusi kvantitatīvo analīzi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas novērtējums par dalībnieku norādītajiem efektivitātes pieauguma apgalvojumiem bija acīmredzami kļūdaini un tas nebija pamatots ar pārliecinošiem un saskaņotiem pierādījumiem. Komisija kļūdaini esot atzinusi, ka tikai daži no efektivitātes pieaugumiem bija pārbaudāmi, raksturīgi koncentrācijai un visdrīzāk patērētājiem labvēlīgi, un tā kļūdaini apgalvoja, ka tie neesot bijuši pietiekami, lai atspēkotu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci. Saistībā ar tās veikto garantiju jomā gūtie ietaupījumi un likviditātes ieguvumu novērtējumu Komisija esot pārkāpusi dalībnieku tiesības tikt uzklausi, balstoties uz pierādījumiem un argumentiem, kuri tika iesniegti pēc tiesas sēdas un par kuriem dalībniekiem netika dota iespēja izteikties. Komisijas “atgūšanas” teorija un tās veiktais novērtējums par to, ka garantiju jomā gūtie ietaupījumi ir saistīti ar koncentrāciju, pamatojās uz jaunām teorijām un prasībām, kas nav noteiktas Komisijas Pamatnostādnēs par horizontālo apvienošanu⁽¹⁾.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot pienācīgi novērtējusi dalībnieku piedāvātos novēršanas pasākumus. Apņemšanās pilnībā atsavināt no NYX (prasītāja un NYSE Euronext) individuālām darbībām atvasināto finanšu instrumentu tirdzniecību, kura pārklājas ar prasītājas uzņēmējdarbību, ieskaitot NYX BClear instrumenta atsavināšanu, noraidījums bija pamatots ar kļūdainiem pierādījumiem. Norādītās “simbiotiskās attiecības” starp no individuālās darbībām atvasinātiem instrumentiem un biržas indeksiem nepastāv, tās ir pretrunā pašas Komisijas tirgus definīcijas analīzei un tika norādītas, pārkāpjot dalībnieku tiesības uz aizstāvību. Tas, ka Komisija noraidīja programmatūru licencēšanas saistības, ir nepareizi un ir pretrunā tās secinājumiem par konkurenci tehnoloģiju jomā.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanu [koncentrāciju] novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004 C 31, 5. lpp.)

Prasība, kas celta 2012. gada 16. aprīlī — Bank Tejarat/Padome

(Lieta T-176/12)

(2012/C 174/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Tejarat (Teherāna, Irāna) (pārstāvji — S. Zaiwalla, P. Reddy un F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 22. lpp.), I pielikuma I.B. tabulas 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 54/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 1. lpp.), I pielikuma I.B. tabulas 2. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (EK) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.) IX pielikuma B tabulas 105. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atzīt, ka Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājai;
- atzīt, ka Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 23. panta 2. punkts nav piemērojams prasītājai;
- atzīt, ka I pielikuma I.B. tabulas 2. punkta Padomes Lēmumā 2012/35/KĀDP un Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 54/2012 atcelšana, kā arī IX pielikuma B tabulas 105. punkta Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012 atcelšana stājas spēkā nekavējoties, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots,
  - ka apstrīdētajos pasākumos noteiktie būtiskie [personas] norādīšanas kritēriji nav izpildīti prasītājas gadījumā un viņas norādīšanai nav ne juridiska, ne faktiskā pamata; un/vai Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot, vai kritērijs ir vai nav izpildīts, un
  - ka Padome norādījusi uz prasītāju, pamatojoties uz nepietiekamiem pierādījumiem par kritēriju izpildi, un tādējādi ir pieļāvusi (papildu) acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo prasītāja neatbilst nevienam no norādīšanai noteiktajiem pieciem kritērijiem, kuri ir paredzēti Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punktā, un Padome nav pierādījusi pretējo.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots,
  - ka prasītāja norādīšana ir uzskatāma par tās pamattiesību un brīvību, tostarp tiesību tirgoties un veikt uzņēmējdarbību, kā arī tiesību uz īpašumu pārkāpumu un/vai samērīguma principa pārkāpumu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots,

- ka Padome katrā ziņā ir pārkāpusi procesuālās prasības: a) paziņot prasītājam personiski par viņa norādīšanu, b) sniegt pienācīgu un pietiekamu pamatojumu un c) ievērot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Prasība, kas celta 2012. gada 20. aprīlī — *Spraylat/ECHA*

(Lieta T-177/12)

(2012/C 174/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Spraylat GmbH* (Āhene, Vācija) (pārstāvis — *Rechtswalt K. Fischer*)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra (*ECHA*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2012. gada 21. februāra administratīvo maksājumu rēķinu, kas prasītājai paziņots tajā pašā datumā (rēķins Nr. 10030371);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti prasītāja lūdz atcelt 2012. gada 15. februāra Lēmumu *SME* (2012) 1445.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ un Regulas (EK) Nr. 340/2008 ⁽²⁾ pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar šīm abām regulām vienīgais pieļaujama pamats administratīvā maksājuma iekasēšanai saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu ir *ECHA* izdevumi par reģistrācijas pārbaudi saistībā ar uzņēmuma lielumu, un tas nav ticis ņemts vērā, nosakot administratīvo maksājumu saskaņā ar *ECHA* administratīvās padomes lēmumu *MB/D/29/2010*. Neesot pieļaujama arī administratīvā maksājuma noteikšana atkarībā no uzņēmuma lieluma, kā rezultātā lielajiem uzņēmumiem ir jāsedz izdevumi, kas ir saistīti ar mazāku uzņēmumu pārbaudi.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

Šis princips paredz, ka atbildētājas noteiktajam administratīvajam maksājumam ir jābūt samērīgam ar atbildētājas sniegtajiem pakalpojumiem. Pēc prasītājas domām, salīdzinot administratīvā maksājuma summu EUR 20 700 apmērā ar faktiski sniegtajiem atbildētājas administratīvajiem pakalpojumiem, šis princips nav ievērots.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots vispārējā vienlīdzības principa pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja norāda, ka atšķirīgie administratīvie maksājumi atkarībā no uzņēmuma lieluma izraisa arī nepieļaujamu nevienlīdzīgu attieksmi. Turklāt atbildētāja, mainot savu administratīvo praksi, ir pārkāpusi vienlīdzības principu, jo atbildētājas attieksme pret prasītāju ir atšķirīga salīdzinājumā ar citiem reģistrētiem uzņēmumiem, kuriem atbildētāja arī pēc reģistrācijas numura saņemšanas ir devusi iespēju pielāgot uzņēmuma lielumu, lai tādējādi izvairītos no administratīvā maksājuma maksāšanas.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa un tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.

Lai gan atbildētāja ir atzinusi, ka reģistrēšanas praksē ir grūti noteikt uzņēmuma lielumu, tā pretēji tiesībām uz labu pārvaldību nav sniegusi prasītājam iespēju koriģēt rādītājus, lai izvairītos no administratīvā maksājuma maksāšanas.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvota nepieļaujama likumdošanas pilnvaru deleģēšana atbildētājai.

Ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu atbildētāja tiek pilnvarota iekasēt administratīvo maksājumu, bet regulā nav noteikta maksājuma iekasēšanas kārtība, it īpaši, maksājuma apmēra robežas. Prasītāja uzskata, ka tā ir nepieļaujama likumdošanas pilnvaru deleģēšana atbildētājai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 296, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2008. gada 16. aprīļa Regula (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 107, 17.04.2008., 6. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 17. aprīlī — Khwanda/Padome

(Lieta T-178/12)

(2012/C 174/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mahran Khwanda (Damaska, Sīrija) (pārstāvji — S. Jeffrey un S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC, un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas lēmuma 2012/37/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/782/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 19, 33. lpp.), pielikuma 22. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 55/2012, ar ko īsteno Regulas (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā 33. panta 1. punktu (OV L 19, 6. lpp.), pielikuma 22. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atzīt, ka Padomes Lēmuma 2011/782/KĀDP (¹) 18. panta 1. punkts un 19. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājam;

— atzīt, ka Padomes Regulas (ES) Nr. 36/2012 (²) 14. panta 1. punkts un 15. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājam;

— atzīt, ka Padomes Lēmuma 2012/37/KĀDP pielikuma 22. punkta un Padomes Regulas (ES) Nr. 55/2012 pielikuma 22. punkta atcelšanai ir tūlītējas sekas un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka

— prasītāja gadījumā nav ievēroti pamatkritēriji, pēc kuriem tika izraudzītas personas, kurām piemērot apstrīdētos pasākumus, jo nav nekāda juridiska vai faktiska pamata viņa izraudzīšanai, un Padome šajā ziņā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā; turklāt Padome prasītāju izraudzījās, pamatojoties uz nepietiekamiem pierādījumiem;

— prasītājs iesniedza uzticamus pierādījumus sava lūguma pamatošanai un viņš faktiski ir veicis aktīvu darbību, lai novērstu to, ka valdību atbalstošo grupējumu locekļi piekļūst *Kadmous Transport* piederošajam autobusu parkam. Savukārt Padome nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai apstrīdētu šos apgalvojumus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— prasītāja izraudzīšanās ir notikusi, pārkāpjot viņa cilvēktiesības un pamatbrīvības, tostarp viņa tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz īpašumu, un/vai pārkāpjot samērīguma principu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka

— Padome katrā ziņā ir pārkāpusi procesuālās prasības: a) individuāli informēt prasītāju par viņa izraudzīšanos; b) norādīt atbilstošus un pietiekamus iemeslus viņa iekļaušanai sarakstā; c) ievērot viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ OV L 319, 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 16, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — *Bateni*/Padome

(Lieta T-181/12)

(2012/C 174/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Naser Bateni* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — *J. Kienzle* un *M. Schlingmann, Rechtsanwälte*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu tiktāl, ciktāl tā skar prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, it īpaši tos, kas radušies prasītājam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu par prasītāja iekļaušanu apstrīdētās regulas IX pielikumā;

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības tikt uzklašātam, jo tā prasītājam nav paredzējusi apstrīdētās regulas 46. panta 3. un 4. punktā paredzēto iespēju paust viedokli par iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi mudināt Padomi veikt atkārtotu pārbaudi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka trūkst pamata, lai prasītāju iekļautu sankciju sarakstos.

— Padomes norādītie iemesli, kas saistīti ar prasītāja iekļaušanu sankciju sarakstos, neļauj identificēt juridisko pamatojumu, uz kuru Padome tieši balstās.

— Darbība, kuru prasītājs veica tikai līdz 2008. gada martam, nevar pamatot tā iekļaušanu sankciju sarakstos 2011. gada decembrī.

— Prasītāja darbība *Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH* direktora amatā neattiecināta tā iekļaušanu sankciju sarakstos, it īpaši tādēļ, ka Eiropas Savienības Tiesa ir atcēlusi Regulu (ES) Nr. 961/2010 ⁽¹⁾ tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

— Tas vien, ka prasītājs ir bijis saskaņā ar Anglijas tiesībām dibinātas sabiedrības direktors, kuras darbība tostarp ir izbeigusies, nekādā ziņā nevar būt pamats secinājumam, ka pastāv apstrīdētās regulas 23. panta 2. punktā minētie iemesli prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstos.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots prasītāja pamattiesību uz īpašumu pārkāpums.

— Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstos ir nepamatota iejaukšanās tā pamattiesībās uz īpašumu, jo prasītājs, pamatojoties uz nepietiekamu Padomes pamatojumu, nav varējis saprast, kādu iemeslu dēļ viņš ir ticis iekļauts to personu sarakstā, kuras skar sankcijas.

— Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstos acīmredzami nav piemērota tā mērķa sasniegšanai, kam kalpo apstrīdētā regula, un turklāt ir nesamērīga iejaukšanās tā tiesībās uz īpašumu.

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — HTTS/Padome**(Lieta T-182/12)**

(2012/C 174/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — J. Kienzle un M. Schlingmann, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu tiktāl, ciktāl tā skar prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, it īpaši tos, kas radušies prasītājai.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

— Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu par prasītājas atkārtotu iekļaušanu to personu, vienību un struktūru sarakstos, kas saskaņā ar apstrīdētās regulas 23. pantu ir pakļautas ierobežojošiem pasākumiem.

— Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausītam, jo tā prasītājai nav devusi iespēju paust viedokli par atkārtotu iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi mudināt Padomi veikt atkārtotu pārbaudi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka trūkst pamatojuma, lai prasītāju atkārtoti iekļautu sankciju sarakstos.

— Padomes minētie iemesli neattaisno prasītāju atkārtoti iekļaut sankciju sarakstos, turklāt tie to saturs ir kļūdaini. It īpaši prasītāju nekontrolē IRISL.

— Prasītājas iekļaušana sankciju sarakstos ir balstīta uz acīmredzami kļūdainu tās situācijas un darbības novērtējumu, ko veikusi Padome.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots prasītājas pamattiesību uz īpašumu pārkāpums.

— Prasītājas atkārtota iekļaušana sankciju sarakstos ir nepamatota iejaukšanās tās pamattiesībās uz īpašumu, jo prasītāja, pamatojoties uz nepietiekamu Padomes pamatojumu, nav varējusi saprast, kādu iemeslu dēļ tā ir tikusi iekļauta to personu sarakstā, kuras skar sankcijas.

— Prasītājas iekļaušana sankciju sarakstos ir nesamērīga iejaukšanās tās tiesībās uz īpašumu un acīmredzami nav piemērota tā mērķa sasniegšanai, kam kalpo apstrīdētā regula. Katrā ziņā tā pārsniedz to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

Prasība, kas celta 2012. gada 23. aprīlī — HUK-Coburg/Komisija**(Lieta T-185/12)**

(2012/C 174/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Koburga, Vācija) (pārstāvji — Rechtsanwältin A. Birnstiel, H. Heinrich un A. Meier)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2012. gada 23. februāra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas pieteikums piekļūt noteiktiem dokumentiem karteļa procedūrā (COMP/39.125 — *Carglass*);

— piespriest atbildētājai segt pašai savus, kā arī atlīdzināt prasītājas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izvērtēti konkrēti pieteikumā norādītie dokumenti.

Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka lēmums nav pamatots ar katra attiecīgā dokumentu konkrētu un individuālu vērtējumu. Prasītāja uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir balstīts uz nepareizu pieņēmumu, ka šajā lietā ir piemērojams vispārējs izņēmums.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija, noraidot prasītājas pieteikumu, ir pamatojusies tikai uz vispārīgiem apsvērumiem, tādējādi lēmums neesot pietiekami pamatots. Pēc prasītājas domām tādējādi nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un līdz ar to ir pārkāptas būtiskas procesuālas prasības.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota nepareiza Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma interpretācija un piemērošana.

Trešajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā uzskaitītos izņēmumus. Pēc tās domām Komisija nav ņēmusi vērā

normas un tās izņēmuma savstarpējās attiecības un balstās uz pārāk plašu “izmeklēšanas mērķu” un “komerciālo interešu” interpretāciju.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ņemtas vērā “sabiedrības intereses” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē attiecībā uz karteļu tiesību normu privāttiesiska rakstura izpildi.

Ar ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir nepamatoti noliegusi sevišķas sabiedrības intereses attiecībā uz pieprasīto dokumentu izpaušanu. Pēc prasītājas domām Komisijai it īpaši interešu izsvēršanas kontekstā vajadzēja ņemt vērā apstākli, ka arī karteļu tiesību normu privāttiesiskā izpilde veido sabiedrības intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2011. gada 28. novembrī — ZZ/Komisija

(Lieta F-126/11)

(2012/C 174/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — M. Boury, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, jo ar to prasītājam piemēro disciplinārsodu brīdinājuma formā.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu CMS 10/038 piemērot prasītājam brīdinājumu, kā arī iecelēj institūcijas lēmumu Nr. R/393/11, ar kuru apstiprina pirmo lēmumu;
- konstatēt, ka sods brīdinājumā formā, ko iecelēj institūcija piemēroja prasītājam, neuzrādot derīgus pierādījumus par apgalvoto uzmācšanos, kas viņam tiek pārņemta, un neveicot patiesu neatkarīgu, objektīvu un godīgu izmeklēšanu, kas ļautu konstatēt apgalvotās uzmācšanās, ko it kā veicis prasītājs attiecībā uz savu kolēģi, patiesumu un īstenumu, šis patvaļīgais sods ir diskriminējoša iecelēj institūcijas darbība attiecībā pret prasītāju;
- konstatēt, ka visas šīs lietas laikā prasītājam ir nodarīts smags morālais un materiālais kaitējums, kādēļ viņam ir tiesības saņemt šī kaitējuma atlīdzinājumu. Šis kaitējums ir jānovērtē saskaņā ar Civildienesta tiesas noteiktiem kritērijiem;
- it īpaši konstatēt, ka visas šīs lietas un citu tai pievienoto lietu laikā pret prasītāju ir izdarīti smagi viņa cilvēka pamattiesību, tiesību, kas ir nostiprinātas Līgumos, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konven-

cijā, pārkāpumi, kādēļ viņam ir tiesības saņemt atlīdzinājumu par šiem pārkāpumiem atbilstoši Civildienesta tiesas vērtējumam.

Prasība, kas celta 2012. gada 29. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-28/12)

(2012/C 174/50)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru netieši noraidīts prasītāja lūgums, pirmkārt, izsvītrot no 2008. gada 28. februāra medicīniskā atzinuma vienu teikumu, otrkārt, nosūtīt šo attiecīgi izlaboto medicīnisko atzinumu prasītāja izvēlētam ārstam un, treškārt, vispārīgi izsvītrot no lietas materiāliem attiecībā uz darbā notikušo nelaimes gadījumu visu informāciju attiecībā uz faktu, kurš, kā atkārtoti uzsver prasītājs, ir kļūdains un atbilstoši kuram gala rezultātā tika konstatēts, ka pūderveida viela, ar kuru prasītājs bija nonācis saskarsmē, bija balta pūderveida viela no kāda prasītāja abonētā laikraksta eksemplāra

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, ar kuru noraidīti 2010. gada 23. decembrī formulētie prasītāja prasījumi;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumu, ar kuru noraidīta 2011. gada 10. jūlija sūdzība par lēmumu, ar kuru tika noraidīts ar 2010. gada 23. decembri datētais lūgums;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

